

Bruxelles, den 17.12.2018
COM(2018) 842 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

Rapport om det europæiske kvotemarkeds funktion

Indholdsfortegnelse

Akronymer og forkortelser	3
2. EU ETS-RAMMEN I FASE 4 (2021-2030).....	8
2.1 Et styrket EU ETS	8
2.2 Mere målrettede regler om kulstoflækager	9
2.3 Finansiering af lavemissionsinnovation og modernisering af energisektoren	10
3.1 Omfattede aktiviteter, anlæg og luftfartøjsoperatører	12
3.2 EU-registret og EU-transaktionsjournalen (EUTL).....	14
4. KVOTEMARKEDETS FUNKTION I 2017.....	15
4.1. Udbud: Kvoter bragt i omsætning	16
4.1.1. Loft	16
4.1.2. Udstedte kvoter	18
4.1.3. Internationale kreditter	28
4.2. Efterspørgsel: Kvoter, der er taget ud af omsætning	29
4.3. Ligevægt mellem udbud og efterspørgsel	29
5. LUFTFART	33
6. MARKEDSTILSYN	35
6.1. Juridisk og skattemæssig behandling af emissionskvoter	36
7. OVERVÅGNING, RAPPORTERING OG VERIFIKATION AF EMISSIONER	37
8. OVERSIGT OVER ADMINISTRATIVE ORDNINGER	39
9. OVERHOLDELSE OG HÅNDHÆVELSE	40
10. Konklusioner og fremtidsudsigter	43
BILAG.....	44

Akronymer og forkortelser

AVR	Akkrediterings- og verifikationsforordningen (Accreditation and Verification Regulation)
FB	Kompetent myndighed
CCS	Opsamling og lagring af CO ₂ (Carbon Capture and Storage)
CCU	Opsamling og anvendelse af CO ₂ (Carbon Capture and Utilisation)
CDM	Mekanisme for bæredygtig udvikling (Clean Development Mechanism)
CER	Godkendte emissionsreduktioner (Certified Emission Reductions)
CSCF	Tværasektoriel korrektionsfaktor
EA	Den Europæiske Organisation for Akkreditering (European Cooperation for Accreditation)
EEA	Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
EEX	Den Europæiske Energibørs (European Energy Exchange)
EIF	Den Europæiske Investeringsbank
ERU'er	Emissionsreduktionsenheder (Emission Reduction Units)
EU ETS	Den Europæiske Unions Emissionshandelssystem (European Union Emissions Trading System)
EUTL	EU-transaktionsjournalen (European Union Transaction Log)
GHG	Drivhusgasser (Greenhouse Gas)
ICAO	Organisationen for International Civil Luftfart (International Civil Aviation Organization)
ICE	ICE Future Europe
JI	Fælles gennemførelse (Joint Implementation)
MAR	Markedsmisbrugsforordningen (Market Abuse Regulation)
MiFID2	Direktivet om markeder for finansielle instrumenter (Directive on Markets in Financial Instruments)
MRR	Overvågnings- og rapporteringsforordningen (Monitoring and Reporting Regulation)

MRVA	Overvågning, rapportering, verificering og akkreditering (Monitoring, Reporting, Verification and Accreditation)
MSR	Markedstabilitetsreserven (Market Stability Reserve)
NAB	Nationalt akkrediteringsorgan (National Accreditation Body)
NER	Reserve for nytilkomne (New Entrants Reserve)
PFC	Perfluorcarboner
RES	Vedvarende energikilder (Renewable Energy Sources)
TNAC	Samlet mængde kvoter i omsætning (Total Number of Allowances in Circulation)

RESUMÉ

I 2017 steg emissionerne fra anlæg, der er omfattet af EU's emissionshandelssystem (EU ETS), med 0,18 % i forhold til 2016. Dette bryder ganske vist tendensen med faldende emissioner siden starten på systemets tredje handelsperiode (2013-2020), men kan forklares med realvæksten i BNP på 2,4 %, hvilket er højere end i noget år siden periodens begyndelse. Stigningen skyldes primært industrien, mens emissionerne fra energisektoren faldt for fjerde år i træk (se tabel 7 i afsnit 4.2). De verificerede emissioner fra luftfart steg fortsat svarende til en stigning på 4,5 % sammenholdt med 2016 (se tabel 8 i afsnit 5).

Det reviderede EU ETS-direktiv, der ændrer systemet for det næste årti, blev offentliggjort den 14. marts 2018. Reformen sigter mod at lette en reduktion på 43 % af drivhusgasemissioner fra sektorer, der er omfattet af EU ETS, senest i 2030 (i overensstemmelse med EU's klimamål for 2030 og forpligtelserne i henhold til Parisaftalen), beskytte den europæiske industris konkurrenceevne og fremme kulstoffattig modernisering og innovation.

I løbet af de seneste tre år har overskuddet af kvoter på det europæiske kvotemarked været støt faldende med en samlet mængde på næsten en halv milliard kvoter, hovedsagelig på grund af den såkaldte udskydelse, hvor bortauktioneringen af kvoter udskydes (jf. figur 3 i punkt 4.3). Det reformerede ETS vil desuden afhjælpe overskuddet ved at styrke markedsstabilitetsreserven, som er en EU-mekanisme, der blev oprettet i 2015 for at mindske overforsyningen af kvoter og gøre EU ETS mere modstandsdygtigt over for fremtidige chok. Fra 2019 (hvor systemet med reserver tages i brug) til 2023 fordobles den procentdel af overskuddet, der skal overføres til markedsstabilitetsreserven, fra oprindeligt 12 % til 24 %. Fra 2023 vil reservekravsindeståender, der overstiger det foregående års auktionsmængde, ikke længere være gyldige. Sammen med den anden offentliggørelse af markedsstabilitetsreservens overskudsindikator i maj 2018 vil disse reformer føre til, at der overføres næsten 265 millioner kvoter (16 % af overskuddet) til markedsstabilitetsreserven fra januar til august 2019, i stedet for at de bortauktioneres. Dette vil mindske auktionsmængden i de første 8 måneder af 2019 med ca. 40 % sammenlignet med den tilsvarende mængde i 2018.

For at sikre den fortsatte dynamik i den internationale proces med at oprette et globalt system til at mindske emissionerne fra luftfarten og lette dets fremtidige gennemførelse i EU er det begrænsede anvendelsesområde for luftfarten udelukkende på flyvninger inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde blevet forlænget indtil 2023. Fra 2021 vil der for første gang blive anvendt en lineær reduktionsfaktor på luftfartssektoren, således at loftet for emissioner fra luftfarten reduceres med 2,2 % om året.

1 INDLEDNING

EU's emissionshandelssystem (EU ETS) har siden 2005 været hjørnestenen i EU's strategi for at mindske drivhusgasemissionerne fra industrien og energisektoren. Det bidrager i betydelig grad til at nå EU's mål om frem til 2020 at reducere drivhusgasemissionerne med 20 % i forhold til 1990-niveauet. Selv om EU er på vej til at overopfylde dette mål¹, vil en reduktion af drivhusgasemissionerne på mindst 40 % frem til 2030 – som led i 2030-rammen for EU's klima- og energipolitiske ramme – kræve fortsatte fremskridt². Et velfungerende EU ETS er det vigtigste værktøj til at nå EU's 2030-mål, fordi det vil gøre det lettere at sikre en reduktion på 43 % af drivhusgasemissionerne i forhold til niveauet i 2005 i de sektorer, der er omfattet af systemet.

For at gøre det muligt for EU's emissionshandelssystem at nå dette mål vedtog Kommissionen i 2015 et forslag³ om at revidere EU's emissionshandelssystem for den fjerde handelsperiode (2021-2030). Efter omfattende forhandlinger vedtog Europa-Parlamentet og Rådet formelt at støtte revisionen i februar 2018, og det reviderede EU ETS-direktiv⁴ trådte i kraft den 8. april 2018.

I 2017 blev EU ETS-direktivet yderligere revideret⁵ for at tage hensyn til udviklingen af en global foranstaltning til reduktion af luftfartsemissioner, som Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO) har vedtaget. Revisionen betød, at systemerne fortsat kun omfatter flyvninger inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). I 2017 underskrev EU og Schweiz en aftale⁶ om sammenkobling af det schweiziske emissionshandelssystem og EU ETS – den første aftale af denne art for EU.

Denne rapport om det europæiske kvotemarkeds funktion fremlægges i overensstemmelse med kravene i artikel 10, stk. 5, og artikel 21, stk. 2, i direktiv 2003/87/EF⁷ (EU ETS-direktivet). Som fastsat i direktivet er formålet med rapporten regelmæssigt at gøre status over udviklingen på det europæiske kvotemarked på årsbasis.

Rapporten dækker året 2017, men fremlægger også initiativer, der er foreslået eller vedtaget i første halvdel af 2018. Sammenlignet med sidste års rapport⁸ indeholder den et nyt kapitel

¹ I 2015 lå EU's drivhusgasemissioner allerede 22 % under 1990-niveauet.

² Ifølge nationale fremskrivninger vil emissionerne falde yderligere frem til 2020, men det vil være nødvendigt at gennemføre yderligere politikker for at nå målet for 2030.

³ COM(2015) 337, <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=CELEX:52015PC0337>

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/410 af 14. marts 2018 om ændring af direktiv 2003/87/EF for yderligere at fremme omkostningseffektive emissionsreduktioner og lavemissionsinvesteringer, og afgørelse (EU) 2015/1814 (EUT L 76 af 19.3.2018, s. 3).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 af 13. december 2017 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at videreføre de nuværende begrænsninger af anvendelsesområdet for luftfartsaktiviteter og forberede gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning fra 2021 (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 7).

⁶ Aftale mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om sammenkobling af deres systemer for handel med drivhusgasemissioner (EUT L 322, 7.12.2017, s. 3).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

⁸ Rapporter offentliggjort i tidligere år kan findes på: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets_da#tab-0-1

om EU ETS-rammen i fase 4 og et nyt tillæg om fremskridtene med gennemførelsen samt oplysninger om markedsstabilitetsreservens overskudsindikator i 2018 og medlemsstaternes bidrag hertil i 2019. I henhold til de skærpede krav om øget gennemsigtighed og indberetning i det reviderede EU ETS-direktiv giver dette års rapport for første gang et overblik over det faktiske statsstøttebeløb, som medlemsstaterne har brugt til kompensationsordninger for indirekte CO₂-omkostninger i 2017.

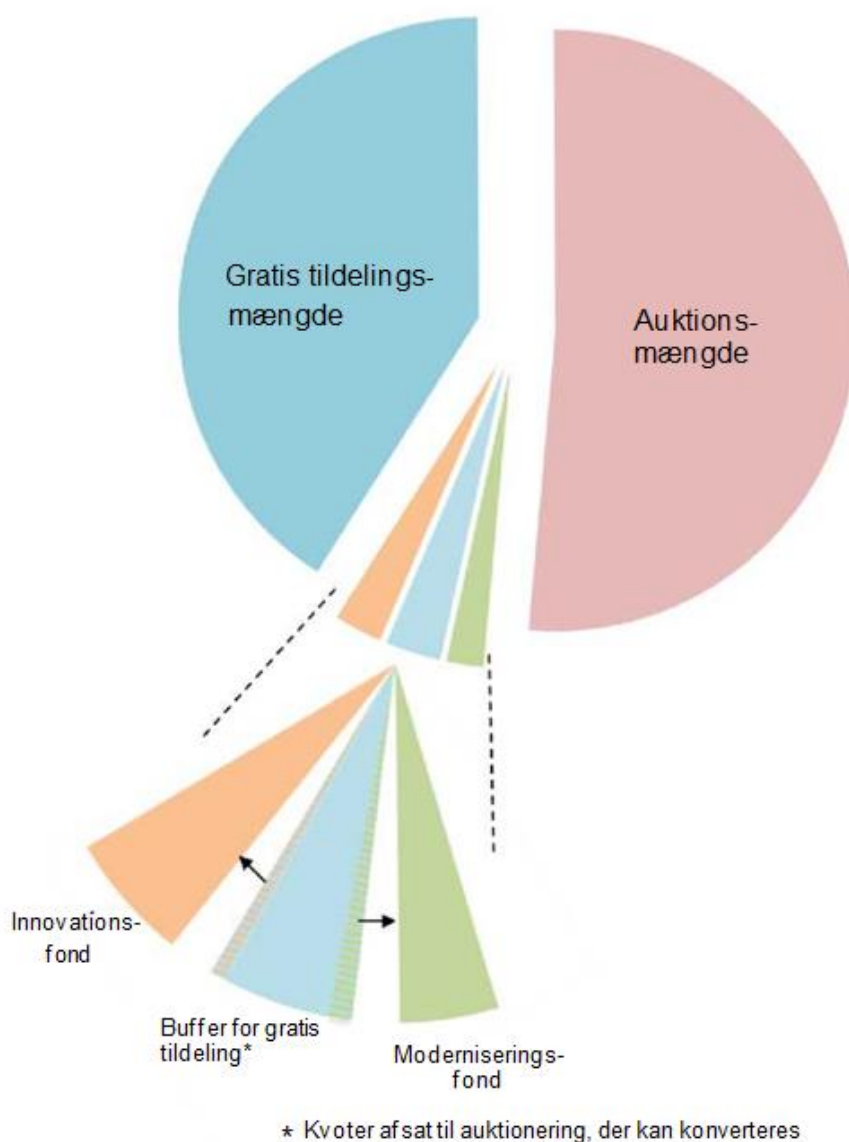
Medmindre andet er angivet, omfatter denne rapport data, der var tilgængelige for offentligheden og Kommissionen ved udgangen af juni 2018⁹. Generelle og beskrivende oplysninger om forskellige aspekter af EU's emissionshandelssystem er inkluderet i bokse undervejs i rapporten.

⁹ Skæringsdatoen er den 29. juni 2018.

2. EU ETS-RAMMEN I FASE 4 (2021-2030)

Det reviderede EU ETS-direktiv for fase 4 sigter mod at lette opnåelsen af de tre mål om en reduktion på 43 % af drivhusgasemissioner for sektorer, der er omfattet af EU ETS, senest i 2030, sikring af industriens konkurrenceevne og fremme af kulstoffattig modernisering og innovation gennem en række indbyrdes forbundne foranstaltninger.

Figur 1: Opdeling af ETS-loftet for fase 4

2.1 Et styrket EU ETS

For at øge tempoet i emissionsreduktionen skal det samlede antal emissionskvoter årligt falde med 2,2 % fra 2021 sammenholdt med de nuværende 1,74 %. Denne stigning indebærer en konstant reduktion på ca. 48 mio. kvoter om året sammenlignet med 38 mio. i dag og svarer til en reduktion på 43 % i drivhusgasemissionerne fra ETS-omfattede sektorer inden 2030 i forhold til niveauet i 2005.

Markedsstabilitetsreserven (MSR), dvs. den mekanisme, der er indført for at begrænse uligevægten på kulstofmarkedet, vil desuden blive væsentligt styrket. Mellem 2019 og 2023 vil tempoet, hvormed kvoterne overføres til markedsstabilitetsreserven, blive fordoblet til 24 % for hurtigere at genskabe balancen mellem emissionskvoter på kvotemarkedet.

For yderligere at forbedre EU ETS' funktionsmåde fra 2023 vil antallet af kvoter i markedsstabilitetsreserven blive begrænset til det foregående års auktionsmængde. Kvoter, der overstiger denne mængde, vil blive ugyldige, medmindre andet beslutes i forbindelse med den første revision af MSR i 2021.

Medlemsstaterne kan frivilligt annullere kvoter fra den samlede auktionsvolumen, de har til rådighed, i tilfælde af lukning af elproduktionskapacitet, der følger af yderligere nationale foranstaltninger. Hvis kraftværker lukkes, uden at den pågældende medlemsstat vælger at annullere kvoter, vil markedsstabilitetsreserven registrere virkningen ved at øge reserven eller senere at frigive kvoter fra reserven.

Flere oplysninger om gennemførelsen af bestemmelserne i den reviderede MSR findes i kapitel 4.3 (Ligevægt mellem udbud og efterspørgsel).

2.2 Mere målrettede regler om kulstoflækager

De eksisterende rammer for gratis tildeling af kvoter vil i det store og hele blive bevaret i fase 4 for at sikre forudsigelighed og gennemsigtighed for den europæiske industri og dermed tage hensyn til industriens konkurrenceevne i en globaliseret verden. Den gratis tildeling af kvoter vil fortsat være forudsigelig og gennemsigtig, baseret på benchmarkværdier, der beregnes på baggrund af resultaterne fra de 10 % mest effektive anlæg i EU. Der er imidlertid indført en række praktiske forbedringer på grundlag af erfaringer med gennemførelsen af den nuværende handelsperiode.

I fase 4 vil den gratis tildeling blive koncentreret om de sektorer, hvor risikoen for, at de flytter deres produktion uden for EU, er størst. Risikoen for kulstoflækage i forskellige sektorer bliver vurderet på grundlag af en indikator for handels- og emissionsintensitet. Udsatte sektorer vil blive opført på en liste over kulstoflækager og få tildelt gratis kvoter svarende til 100 % af det relevante benchmark. For mindre udsatte sektorer udgør den gratis tildeling op til 30 % indtil 2026 og vil derefter blive udfaset senest i 2030. Kommissionen er i øjeblikket ved at udarbejde kulstoflækagelisten for den næste handelsperiode (se tillæg 6 til bilaget), som vil være gyldig for hele fase 4.

For at undgå ekstraordinære overskud og afspejle teknologiske fremskridt og innovation siden 2008 vil de 54 benchmarkværdier, der bestemmer gratis tildelinger til hvert anlæg, blive ajourført to gange i fase 4 på grundlag af konkrete data. Der fastsættes en årlig reduktionsrate for hvert benchmark. Den vil variere mellem en årlig sats på 0,2 % for mindre innovative sektorer og højst 1,6 % for mere innovative sektorer. Skønt den laveste sats sikrer bidrag fra sektorer, der er langsommere til at reducere deres emissioner, vil den højeste sats udgøre et incitament for innovative sektorer til hurtigere at reducere emissionerne. Arbejdet

med den delegerede retsakt om revision af reglerne om gratis tildeling for 2021-2030 er undervejs, mens arbejdet med at ajourføre benchmarkværdierne for gratis tildeling for 2021-2025 forventes igangsat i slutningen af 2019 (se tillæg 6 til bilaget).

Desuden kan tildelingerne til de individuelle anlæg reguleres hvert år, så de afspejler betydelige stigninger og fald i produktionen. Tærsklen for justeringerne er fastsat til 15 % og vil blive vurderet på grundlag af et rullende gennemsnit over to år. For at forhindre manipulation med og misbrug af reguleringssystemet kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter yderligere regler for justeringerne. Arbejdet med gennemførelsesretsakten forventes at begynde i slutningen af 2018 (se tillæg 6 til bilaget).

For at undgå at anvende en tværsektoriel korrektionsfaktor (CSCF) i den næste handelsperiode er der indført en ny vigtig sikkerhedsmekanisme i form af en "buffer for gratis tildeling". Hvis det bliver nødvendigt at anvende en korrektionsfaktor, vil bufferen blive brugt til at mindske andelen af kvoter, der skal bortauktioneres i fase 4, med op til 3 % af den samlede mængde kvoter og dermed øge den mængde, der er til rådighed til gratis tildeling. Hvis de kvoter, der afsættes til bufferen for gratis tildelinger, ikke udnyttes, vil de blive stillet til rådighed som supplement til de nyoprettede fonde, innovationsfonden og moderniseringsfonden (se afsnit 2.3).

Medlemsstaternes mulighed for at yde statsstøtte til sektorer, der er udsat for en risiko for kulstoflækage på grund af betydelige indirekte CO₂-omkostninger (dvs. omkostninger som følge af stigende elpriser) vil blive videreført i fase 4 (se afsnit 4.1.2.1.2). Dette vil endvidere ledsages af styrkede bestemmelser vedrørende gennemsigtighed og rapportering. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på højst at anvende 25 % af indtægterne fra auktionerne til dette formål, og hvis de overskrider dette beløb, skal de af hensyn til gennemsigtigheden redegøre herfor i en rapport. De skal også jævnligt offentliggøre beløb, der udbetales til modtagerne af kompensationen, både pr. sektor og i alt. I lyset af de nye bestemmelser har Kommissionen indledt en revision af retningslinjerne for statsstøtte til EU ETS¹⁰ for næste handelsperiode (se tillæg 6 til bilaget).

2.3 Finansiering af lavemissionsinnovation og modernisering af energisektoren

Der er indført flere finansieringsmekanismer som en hjælp til industrisektorerne og energisektoren til at håndtere innovations- og investeringsudfordringerne ved overgangen til en lavemissionsøkonomi i fase 4. Disse omfatter to nye fonde:

- **Innovationsfonden** vil på et konkurrencemæssigt grundlag støtte demonstration af innovative teknologier og banebrydende innovation i sektorer, der er omfattet af EU ETS, herunder innovative vedvarende energikilder, kulstofopsamling og -anvendelse (CCU) og energilagring. De disponible ressourcer vil svare til markedsværdien af mindst 450 mio. kvoter på auktionstidspunktet. De vil blive suppleret med eventuelle uudnyttede budgetmidler fra NER300-programmet og op til 50 mio. kvoter, som kan

¹⁰ Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 (EUT C 158 af 5.6.2012, s. 4).

stilles til rådighed for fonden, hvis de ikke er nødvendige til bufferen for gratis tildeling som beskrevet ovenfor. Projekter i alle medlemsstater, også mindre projekter, vil være berettigede til støtte fra innovationsfonden. Arbejdet med oprettelsen af innovationsfonden blev indledt med en offentlig høring i begyndelsen af 2018¹¹ (se tillæg 6 til bilaget).

- **Moderniseringsfonden** støtter investeringer i modernisering af energisektoren og energisystemer i bredere forstand for at fremme energieffektiviteten og udnyttelsen af vedvarende energi og lette en retfærdig overgang i kulstofafhængige regioner i de 10 medlemsstater med de laveste indkomster¹². Energiproducerende anlæg, der anvender fast fossilt brændsel, vil ikke være støtteberettigede¹³. Fonden vil få tilført kvoter svarende til 2 % af den samlede mængde i fase 4, som sælges på auktion i overensstemmelse med reglerne og bestemmelserne for auktioner, der gennemføres på den fælles auktionsplatform. Alt efter i hvilket omfang den bortauktionerede andel mindskes med henblik på bufferen for gratis tildeling, kan mængden af kvoter, der er til rådighed for fonden, stige med op til 0,5 % af den samlede mængde kvoter. Arbejdet med at oprette moderniseringsfonden blev indledt i september 2018 med forberedende workshops i støttemodtagende medlemsstater (se tillæg 6 til bilaget).

Ud over de to nye fonde vil de fakultative midlertidige gratis tildelinger i henhold til artikel 10c i direktivet om EU's emissionshandelssystem fortsat være til rådighed til at modernisere energisektoren i mindre velstående medlemsstater, der er berettigede til støtte fra moderniseringsfonden. Gennemsigtigheden i procedurerne for ressourcetildeling er blevet langt bedre. Projekter med en værdi på over 12,5 mio. EUR vil blive udvalgt gennem en udbudsprocedure, mens investeringer under denne værdi skal udvælges på grundlag af klare og gennemsigtige kriterier, og resultaterne af udvælgelsen gøres til genstand for offentlig høring (medmindre disse projekter også udvælges via udbud). Det reviderede EU ETS-direktiv giver mulighed for, at uudnyttede kvoter under artikel 10c fra den tredje handelsperiode (2013-2020) kan tildeles i perioden 2021-2030 til investeringer, der er udvalgt gennem en udbudsprocedure, medmindre den pågældende medlemsstat beslutter at unnlade dette helt eller delvist og underretter Kommissionen herom senest den 30. september 2019. Ifølge de nye bestemmelser kan støtteberettigede medlemsstater anvende hele deres tildeling eller en del heraf under artikel 10c til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden, forudsat at de anmelder de pågældende beløb til Kommissionen senest den 30. september 2019.

¹¹ Oplysninger om den offentlige høring findes her: https://ec.europa.eu/clima/consultations/public-consultation-establishment-innovation-fund_en

¹² Bulgarien, Tjekkiet, Estland, Kroatien, Ungarn, Letland, Litauen, Polen, Rumænien og Slovakiet.

¹³ Der er gjort en undtagelse for effektiv og bæredygtig fjernvarme i medlemsstater med et BNP pr. indbygger i markedspriser på under 30 % af EU-gennemsnittet i 2013 (Bulgarien og Rumænien). Denne undtagelse vedrører kun 30 % af de disponible midler til disse medlemsstater.

3. EU ETS' INFRASTRUKTUR

3.1 Omfattede aktiviteter, anlæg og luftfartøjsoperatører

EU's emissionshandelssystem anvendes i de 31 lande i det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Det begrænser emissionerne fra cirka 11 000 energikraftværker og produktionsanlæg samt lidt over 500 luftfartøjsoperatører, som flyver mellem lufthavnene inden for EØS. Det dækker omkring 40 % af EU's drivhusgasemissioner.

Fra og med fase 3 (2013-2020)* er de sektorer med stationære anlæg, der reguleres af EU ETS, energiintensive industrier, herunder kraftværker og andre fyringsanlæg, med en samlet nominal indfyret effekt på over 20 MW (bortset fra anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald), olieraffinaderier, koksovne, jern og stål, cementklinker, glas, kalk, mursten, keramik, papirmasse, papir og pap, aluminium, produktion af petrokemikalier, ammoniak, salpetersyre, adipinsyre samt glyoxal og glyoxylysyre, CO₂-opsamling, transport i rørledninger og geologisk lagring af CO₂.

Hvad luftfart angår, blev EU ETS begrænset til flyvninger inden for EØS i perioden 2013-2016 i afventning af Den Internationale Organisation for Civil Luftfarts (ICAO) vedtagelse af en global tilgang. I 2016 nåede ICAO til enighed om en resolution om ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA), som påbegyndes i 2021. I lyset af denne aftale og i afventning på indførelsen af CORSIA blev det i 2017 besluttet at fortsætte den interne EØS-tilgang indtil 2023 (se afsnit 5).

EU ETS omfatter kuldioxidemissioner (CO₂), men også dinitrogenoxidemissioner (N₂O) fra al produktion af salpetersyre, adipinsyre, glyoxylysyre og glyoxal samt perfluorcarbonemissioner (PFC) fra aluminiumproduktion. Selv om deltagelse i EU ETS er obligatorisk, er det i nogle sektorer kun anlæg over en vis størrelse, der er omfattet. Deltagerlandene kan desuden udelukke små anlæg (der udsender under 25 000 ton CO_{2e}) fra systemet, hvis der er tilsvarende alternative foranstaltninger på plads. Det reviderede EU ETS-direktiv bestemmer desuden med hensyn til fase 4, at meget små udledere (der har indberettet udledningsmængder på under 2 500 ton CO_{2e} i de seneste tre år) kan undtages fra EU ETS, hvis der foreligger forenkede overvågningsordninger til at vurdere mængden af deres emissioner. Hvis emissionerne fra meget små anlæg overstiger denne mængde inden for et kalenderår, vil de igen være omfattet af systemet. Deltagerlandene kan også føje flere sektorer og drivhusgasemissioner til EU ETS.

* Oplysninger om fase 1 og 2 i EU ETS kan findes her: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/pre2013_en

Ifølge de artikel 21-rapporter, som deltagerlandene¹⁴ har indsendt i 2018, var der i alt 10 688 tilladte anlæg i 2017, sammenlignet med 10 790 i 2016 og ca. 10 950 i 2015.

Som det var tilfældet i tidligere år, var de forbrændte brændsler inden for EU ETS i 2017 stadig i overvældende grad fossile brændsler. 28 andre rapporterede dog også om brug af biomasse (sammenlignet med 29 sidste år) på 2 181 anlæg (20,4 % af alle anlæg). Dette skal sammenholdes med 2 079 anlæg, der udgjorde 19 % af alle anlæg sidste år. Tre lande (LI, LV og MT) rapporterede ikke om brug af biomasse¹⁵. Emissioner fra biomasse i 2017 udgjorde omkring 145 mio. ton CO₂ (8 % af de indberettede emissioner under ETS), hvilket kun er en lille stigning fra de ca. 141 mio. ton CO₂ i 2016 (også dengang ca. 8 % af de indberettede ETS-emissioner). Kun Sverige rapporterede i 2017 om brug af biobrændstof for to luftfartøjsoperatører (for 2016 og 2015 rapporterede både Tyskland og Sverige om brug af biobrændstof for hhv. tre og fire luftfartøjsoperatører).

Inden for de anlægskategorier, der er baseret på årlige emissioner¹⁶, viser 2017-oplysningerne som i de foregående år, at 72 % af anlæggene er anlæg i kategori A, næsten 21 % er anlæg i kategori B, og lidt over 7 % er anlæg i kategori C. 6 110 anlæg blev indberettet som "anlæg med små emissionsmængder" (57 % af den samlede mængde).

EU ETS-anlæg, som involverer forbrændingsaktiviteter, kan findes i alle deltagerlande, mens olieraffinering, stålproduktion og produktion af cement, kalk, glas, keramik, papirmasse samt papir kan findes i de fleste lande. Hvad angår de EU ETS-aktiviteter, der udleder andre drivhusgasemissioner end CO₂, er der rapporteret om tilladelser for primær aluminium og perfluorcarboner (PFC-emissioner) i 12 lande (PFC) (DE, FR, GR, IS, IT, NL, NO, RO, SE, SI, SK og UK), mens der er rapporteret om tilladelser for salpetersyreproduktion og N₂O i 20 lande (alle undtagen CY, DK, EE, ES, IE, IS, LI, LU, LV, MT og SI). De andre N₂O-sektorer – adipinsyreproduktion samt glyoxal- og glyoxylsyreproduktion – er rapporteret i hhv. tre (DE, FR, IT) og to (DE, FR) lande. Kun Norge rapporterede om CO₂-opsamling og -lagring.

Syv lande (ES, FR, HR, IS, IT, SI, UK) har benyttet muligheden for at udelukke små udledere fra EU ETS, jf. artikel 27 EU ETS-direktivet. Emissioner, der ikke var medtaget i 2017, udgjorde 2,85 mio. ton CO₂ (omkring 0,16 % af de samlede verificerede emissioner).

Ifølge artikel 21-indberetningerne i 2018 har otte lande (BE, DK, FR, HR, HU, LI, LT og NL) indtil videre benyttet sig af bestemmelsen i artikel 13 i Kommissionens forordning om

¹⁴ Med hensyn til artikel 21-rapporterne omfatter "deltagerlande" eller blot "lande" de 28 EU-medlemsstater plus EØS-landene (Island, Norge og Liechtenstein).

¹⁵ Emissioner fra biomasse har nulværdi i EU ETS, dvs. at de skal rapporteres, men der skal ikke returneres kvoter for disse emissioner.

¹⁶ Kategori C-anlæg udleder over 500 000 ton CO_{2e} om året, kategori B-anlæg mellem 500 000 og 50 000 ton CO_{2e} om året og kategori A-anlæg under 50 000 ton CO₂-ækvivalent pr. år. Derudover er "anlæg med små emissionsmængder" en delgruppe under kategori A-anlæg, der udleder under 25 000 ton CO_{2e} om året. Se Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).

overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner¹⁷, der giver mulighed for at anvende forenklede overvågningsplaner i tilfælde af lav risiko for stationære anlæg. Kun Nederlandene har tilsluttet sig siden 2016. Med hensyn til luftfartøjsoperatører med lave emissioner har tre lande rapporteret brug af denne bestemmelse (BE, IS og PL) siden 2017.

I 2017 blev det indberettet, at 541 luftfartsoperatører har en overvågningsplan (sammenholdt med 503 for 2016 og 524 for 2015). 58 % (316) af de anmeldte operatører var kommercielle, mens de øvrige 42 % (225) var ikke-kommercielle¹⁸. I alt 280 (næsten 52 %) betegnes som små udledere (sammenholdt med 249 (50 %) i 2016 og 274 (52 %) i 2015).

3.2 EU-registret og EU-transaktionsjournalen (EUTL)

EU-registret og EU-transaktionsjournalen (EUTL) sporer ejerskabet af de generelle kvoter og luftfartskvoter ved at registrere det skyldige beløb på deres konti og transaktioner mellem konti. Registerne føres og vedligeholdes af Kommissionen, mens de nationale registeradministratorer i alle 31 deltagende lande er kontaktpunkt for repræsentanterne for de over 15 000 konti (virksomheder og fysiske personer). Mens EU-registret fører regnskab med de stationære anlæg og luftfartøjsoperatører, kontrollerer, registrerer og autoriserer EUTL automatisk alle transaktioner mellem konti og sikrer dermed, at alle transaktioner opfylder EU ETS-bestemmelserne.

De registrerede data i EU-registret og EUTL'en er en vigtig kilde til information til forskellige typer ETS-rapportering, såsom beregningen af indikatoren for markedsstabilitetsreservens overskudsindikator (se afsnit 4.3) og rapportering foretaget af Det Europæiske Miljøagentur (EEA). EU-transaktionsjournalen sikrer også gennemsigtighed i EU ETS, idet der offentliggøres* oplysninger om tildelingsrettigheder samt de stationære anlæg og luftfartøjsoperatørers overholdelse af ETS-bestemmelser.

* Oplysninger offentliggjort af EU-transaktionsjournalen kan findes på: <http://ec.europa.eu/environment/ets/>

EU-registret og EUTL'en var fuldt operationelle 365 dage døgnet rundt i hele 2017 med kun mindre afbrydelser på ca. 17 timer i alt på grund af tekniske opgraderinger.

I 2017 begyndte Kommissionen at gå over til en mere moderne og sikker hosting-plattform for både EU-registret og EU-transaktionsjournalen. Flytningen blev afsluttet i juni 2018. Desuden er Kommissionen efter aftale med medlemsstaterne begyndt at indføre en række ændringer, der skal effektivisere arbejdet med EU-registret.

¹⁷ Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).

¹⁸ Et eksempel på en kommerciel luftfartøjsoperatør kan være et rutefly, der leverer tjenesteydelser til den brede offentlighed. Et eksempel på en ikke-kommerciel luftfartøjsoperatør kan være et privatejet luftfartøj.

I februar 2018 blev forordningen om EU ETS-registret¹⁹ ændret, så den nu omfatter foranstaltninger, der beskytter EU ETS' miljømæssige integritet i tilfælde, hvor EU-lovgivningen ikke længere finder anvendelse på en medlemsstat, der udtræder af EU.

4. KVOTEMARKEDETS FUNKTION I 2017

Dette kapitel indeholder oplysninger om aspekter vedrørende udbud og efterspørgsel af kvoter i EU ETS. Udbudssiden indeholder oplysninger om loftet, gratis tildeling, NER300-programmet, auktionering, undtagelsen for fuld auktionering for elsektoren (artikel 10c), brugen af internationale kreditter samt et kapitel om kompensationsordninger for indirekte CO₂-omkostninger.

På efterspørgselssiden findes oplysninger om antallet af verificerede emissioner og metoderne til afbalancering af kvoteudbud og -efterspørgsel, f.eks. markedsstabilitetsreserven (MSR).

¹⁹ Kommissionens forordning (EU) 2018/208 af 12. februar 2018 om ændring af forordning (EU) nr. 389/2013 om oprettelse af et EU-register (EFT L 39/3 af 13.2.2018, s. 3).

4.1. Udbud: Kvoter bragt i omsætning

4.1.1. Loft

Loftet er den absolutte mængde af drivhusgasser, der må udledes under EU ETS for at sikre, at målet for reduktion af emissioner nås. Loftet svarer til antallet af kvoter, der er bragt i omsætning i en given handelsperiode. I fase 3 anvendes et fælles EU-loft, som erstatter det tidligere system med nationale lofter.

Loftet i 2013 for emissioner fra stationære anlæg blev sat til 2 084 301 856 kvoter. Dette loft mindskes år for år med en lineær reduktionsfaktor på 1,74 % af den gennemsnitlige samlede mængde kvoter tilladt på årsbasis fra 2008-2012. Hermed sikres, at antallet af kvoter, som kan anvendes af stationære anlæg vil være 21 % lavere i 2020 sammenlignet med 2005.

Loftet i luftfartssektoren blev oprindeligt fastsat til 210 349 264 luftfartskvoter pr. år, hvilket er 5 % under det gennemsnitlige årlige niveau af emissioner fra luftfarten i 2004-2006. Det blev øget med 116 524 luftfartskvoter pr. 1. januar 2014 som tilpasning af Kroatiens tiltrædelse af EU ETS. Loftet skulle afspejle lovgivningen i 2008*, som bestemte, at alle flyvninger fra, til og inden for EØS skulle være omfattet af EU ETS. Dog blev anvendelsesområdet for EU ETS midlertidigt begrænset til flyvninger inden for EØS i perioden 2013-2016 for at støtte udviklingen af den globale ICAO-foranstaltning og stabilisere emissioner fra international luftfart på 2020-niveauer. Antallet af luftfartskvoter, der blev bragt i omsætning i 2013-2016, var derfor betydeligt lavere end det oprindelige loft. I afventning af anvendelsen af ICAO's globale foranstaltning blev det i 2017 besluttet at fortsætte den interne EØS-tilgang indtil 2023 (se afsnit 5).

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/101/EF af 19. november 2008 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på inddragelse af luftfarten i ordningen for handel med drivhusgasemissionskvoter i Fællesskabet.

Tabel 1 viser tallene for loftet for det årlige antal kvoter for stationære anlæg og luftfartskvoter²⁰ pr. år under fase 3 i EU ETS.

²⁰ Antallet af tilladte luftfartskvoter i omsætning siden 2013 er resultatet af en bottom-up-tilgang med udgangspunkt i gratis tildeling (bestemt på basis af aktivitetsbaserede benchmarks for operatørernes aktivitet inden for EØS). Antallet af bortauktionerede kvoter afledes ud fra det faktum, at gratis tildeling (herunder en særlig reserve til senere fordeling til hurtigtvoksende luftfartøjsoperatører og nytilkomne) bør udgøre 85 % af totalen, mens bortauktionering bør udgøre 15 %.

Tabel 1: EU ETS-loft 2013-2020

År	Årligt loft (anlæg)	Årlige kvoter i omsætning ²¹
2013	2 084 301 856	32 455 296
2014	2 046 037 610	41 866 834
2015	2 007 773 364	50 669 024
2016	1 969 509 118	38 879 316
2017	1 931 244 873	38 711 651
2018	1 892 980 627	38 703 971 ²²
2019	1 854 716 381	
2020	1 816 452 135	

²¹ De ajourførte tal omfatter udveksling af internationale kreditter ud over de gratis tildelinger og bortauktionerede mængder.

²² Omfatter oplysninger fra 2018-auktionskalenderen for luftfart.

4.1.2. Udstedte kvoter

4.1.2.1. Gratis tildeling

Selv om bortauktionering i fase 3 i EU ETS er standardmetoden for tildeling af emissionskvoter, vil et betydeligt antal kvoter stadig blive tildelt gratis. Følgende principper finder anvendelse:

- Elproduktion modtager ikke længere gratis kvoter.
- Gratis kvoter fordeles i henhold til EU-harmoniserede regler.
- Gratis tildelinger er baseret på resultatparametre for at styrke incitamentet til at reducere drivhusgasemissioner og belønne de mest effektive anlæg.
- Der er oprettet en EU-dækkende reserve for nytilkomne (NER) for nye anlæg og anlæg, der i betydelig grad mindsker kapaciteten, svarende til 5 % af den samlede mængde kvoter i fase 3.

Gratis tildelinger ydes til industrianlæg for at imødegå risici for kulstoflækager (en situation, hvor virksomhederne flytter produktionen til tredjelande med mere lempelige begrænsninger på drivhusgasemissioner, hvilket kan føre til en stigning i deres samlede emissioner). De sektorer og delsektorer, der vurderes at være i væsentlig risiko for kulstoflækage, figurerer på en kulstoflækageliste*. Listen omfattede oprindeligt perioden 2015-2019, men med det reviderede EU ETS-direktiv er denne forlænget til 2020.

* Den aktuelle kulstoflækageliste kan findes her: <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/ALL/?uri=CELEX:32014D0746>

I løbet af fase 3 vil 43 % af den samlede mængde disponible kvoter blive tildelt gratis til industrien og elproduktionsanlæg, mens den andel af kvoter, som medlemsstaterne bortauktionerer, udgør 57 %.

Den oprindelige reserve for nytilkomne (NER) omfattede efter fradrag af 300 mio. kvoter til NER300-programmet 480,2 mio. kvoter. Frem til juni 2018 er 153,1 mio. kvoter blevet reserveret til 780 anlæg for hele fase 3. De resterende NER, der udgør 327,1 mio. kvoter, kan tildeles senere. Det forventes dog, at et betydeligt antal af disse kvoter ikke vil blive tildelt.

Indtil juni 2018 er den gratis tildeling blevet reduceret med ca. 376 mio. kvoter på grund af anlæg, der er lukket eller har reduceret deres produktion eller produktionskapacitet, sammenholdt med den kapacitet, der lå til grund for beregning af fase 3-tildelingen.

Tabel 2: Antal kvoter (i mio.) tildelt gratis til industrien fra 2013 til 2018²³

	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Gratis tildeling²⁴ (EU28 + EØS- og EFTA- lande)	903,0	874,8	847,6	821,3	796,2	771,9
Tildelinger fra reserven for nytilkomne (investeringer i nye virksomheder og kapacitetsforøgelser)	11,5	14,7	17,8	20,3	20,7	20,0
Gratis kvoter, der ikke tildeles på grund af lukninger eller ændringer i produktion/produktionskap acitet	40,2	58,6	70,0	66,1	68,9	72,2

Da efterspørgslen efter gratis tildeling har været større end mængden af disponible kvoter, er tildelingen til alle anlæg, der er omfattet af EU ETS, blevet reduceret med den samme procentsats ved anvendelse af en "tværsektoriel korrektionsfaktor"²⁵. I januar 2017 reviderede Kommissionen²⁶ den oprindelige korrektionsfaktor i henhold til en dom²⁷ afsagt af Domstolen.

²³ Tallene omfatter indberetninger fra medlemsstaterne modtaget frem til juni 2018. Tallene kan blive ændret betragteligt i henhold til senere indberetninger.

²⁴ Oprindelig mængde inden anvendelse af de reduktioner, der er nævnt nederst i tabellen.

²⁵ Kommissionens afgørelse 2013/448/EU (EUT L 240 af 7.9.2013, s. 27).

²⁶ Kommissionens afgørelse 2017/126/EU (EUT L 19 af 25.1.2017, s. 93).

²⁷ Domstolens dom af 28. april 2016 i de forenede sager C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 og C-391/14 – C-393/14, Borealis Polyolefine GmbH m.fl. mod Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft og andre, EU:C:2016:311.

4.1.2.1.1. NER300-programmet

NER300 er et omfattende finansieringsprogram for demonstrationsprojekter vedrørende innovativ lavemissionsenergi. Formålet med programmet er at demonstrere innovative teknologier til miljømæssigt forsvarlig CO₂-opsamling og -lagring (CCS-teknologier) samt til vedvarende energi (RES-teknologier) på kommerciel skala i EU.

NER300 finansieres ved monetarisering af 300 mio. emissionskvoter fra NER. Midlerne er tildelt projekter, der er udvalgt via to runder forslagsindkaldelser i hhv. december 2012 og juli 2014.

Som et resultat af de to indkaldelser af forslag blev 38 RES-projekter og 1 CCS-projekt fordelt på 20 EU-medlemsstater til et samlet beløb på 2,1 mia. EUR. Heraf er seks igangsat: bionergiprojektet BEST i Italien og Verbiostraw i Tyskland, de landbaserede vindkraftprojekter Windpark Blaiken i Sverige og Windpark Handalm i Østrig samt offshore-vindkraftprojekterne Veja Mate og Nordsee One i Tyskland.

Yderligere 13 projekter har indtil videre nået den endelige investeringsbeslutning, mens 14 projekter er blevet annulleret. 11 projekter befinder sig i forskellige forberedelsesfaser. NER300-afgørelsen blev ændret den 20. november 2017²⁸ for at give mulighed for geninvestering af de frigivne midler fra annullerede projekter fra den første indkaldelse (indtil videre 487 mio. EUR) i eksisterende finansielle instrumenter såsom InnovFin-energidemonstrationsprojekterne og Connecting Europe-facilitetens låneinstrument, der begge forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank.

De frigivne midler fra annullerede projekter fra den anden forslagsindkaldelse (515 mio. EUR) vil blive føjet til de ressourcer, der er disponible for innovationsfonden (se kapitel 2.3 og tillæg 6).

Tabel 3: NER300-projekter, der er blevet godkendt under den første og anden forslagsindkaldelse²⁹

	1. forslagsindkaldelse	2. forslagsindkaldelse
Projekter under forberedelse	8	11
Igangværende projekter	6	0
Tilbagetrukne projekter	6	8
<i>I alt</i>	20	19

²⁸ Kommissionens afgørelse (EU) 2017/2172 af 20. november 2017 om ændring af afgørelse 2010/670/EU for så vidt angår anvendelsen af ikkeudbetalte indtægter fra den første ansøgningsrunde.

²⁹ I overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 2010/670/EU skulle der træffes en endelig investeringsbeslutning inden udgangen af 2016 for projekter, der er bevilget under den første forslagsindkaldelse, mens der skulle træffes beslutning inden udgangen af juni 2018 for projekter, der er bevilget under den anden forslagsindkaldelse.

4.1.2.1.2. Kompensation for indirekte kulstofomkostninger

Ud over gratis tildeling til dækning af de direkte kulstofomkostninger kan EU's medlemsstater yde statsstøtte som kompensation til en række elintensive industriers indirekte kulstofomkostninger, dvs. omkostninger til stigende elpriser som følge af, at elværkerne vælter deres omkostninger til køb af kvoter over på forbrugerne.

For at sikre en harmoniseret gennemførelse af indirekte omkostningskompensation på tværs af medlemsstaterne og en minimal konkurrenceforvridning i det indre marked har Kommissionen vedtaget retningslinjer for statsstøtte* til EU ETS, der gælder indtil udgangen af 2020. Retningslinjerne fastlægger bl.a. støtteberettigede sektorer og maksimumsbeløb for kompensation for indirekte kulstofomkostninger. Retningslinjerne tillader kun en delvis og gradvist faldende godtgørelse af støtteberettigede omkostninger** og fastholder dermed incitamentet til at sikre effektivitet og overgang til "grøn" elektricitet i overensstemmelse med EU's dekarboniseringsmål. Det reviderede ETS-direktiv giver medlemsstaterne mulighed for fortsat at yde kompensation for indirekte kulstofomkostninger i fase 4 og supplerer den med øget gennemsigtighed og rapporteringsbestemmelser (se afsnit 2.2). I lyset af de nye bestemmelser har Kommissionen indledt en revision af statsstøtteretningslinjerne for EU ETS for næste handelsperiode (se tillæg 6 til bilaget).

* Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 (EUT C 158 af 5.6.2012, s. 4).

** Den maksimale andel af støtteberettigede omkostninger falder fra 85 % i perioden 2013-2015 til 80 % for perioden

Kommissionen har til dato godkendt 12³⁰ ordninger for indirekte kulstofomkostninger i 11 medlemsstater. De seneste tilføjelser er den vallonske ordning, som trådte i kraft den 16. marts 2018, og den luxembourgske ordning, hvortil der blev givet tilladelse til statsstøtte den 6. juli 2018.

Som beskrevet i afsnit 2.2. trådte de nye krav til gennemsigtighed og rapportering i kraft i 2018 som led i det reviderede EU ETS-direktiv. Senest tre måneder efter udgangen af hvert år skal medlemsstater, der har indført sådanne finansielle foranstaltninger, følgelig i en let tilgængelig form offentliggøre den samlede kompensation og en fordeling pr. begunstiget sektor og delsektor.

Et sammendrag af de data fra medlemsstaterne om kompensation udbetalt i 2017 findes i tabel 4.

³⁰ Desuden er der foretaget ændringer i den franske og den spanske ordning.

Tabel 4: Kompensation for indirekte CO₂-omkostninger betalt af medlemsstaterne i 2017

Medlemsstat	Ordningens varighed	Kompensation udbetalt i 2017 for indirekte omkostninger i 2016 (i mio. EUR)	Antal støttemodtagere (anlæg)	Auktionsindtægter i 2016 (i mio. EUR)	Procentdel af auktionsindtægt er anvendt til kompensation af indirekte omkostninger
UK ³¹	2013-2020	19 ³²	95	419	4,6 %
DE ³³	2013-2020	289	902	846	34,1 %
BE (FL) ³⁴	2013-2020	46,7	107	107	43,6 %
NL ³⁵	2013-2020	53,5	92	145,5	37 %
EL ³⁶	2013-2020	12,4	52	147	8,4 %
LT ³⁷	2014-2020	1	1	21	4,8 %
SK ³⁸	2014-2020	10	5	65	15,4 %
FR ³⁹	2015-2020	140	296	231	60,0 %
FI ⁴⁰	2016-2020	38	55	71	40,0 %
ES ⁴¹	2013-2020	84	136	365	23 %

Den samlede kompensation af indirekte omkostninger, der er betalt af de 10 medlemsstater i 2017, beløb sig til ca. 694 mio. EUR. Medlemsstater med ordninger for kompensation tegner sig for ca. 70 % af EU's BNP. De største modtagere af kompensation var henholdsvis den kemiske sektor, sektoren for non-ferro metaller og jern- og stålsektoren.

En af bestemmelserne om gennemsigtighed i det reviderede EU ETS-direktiv bestemmer, at medlemsstater, som har brugt mere end 25 % af deres auktionsindtægter på kompensation af indirekte omkostninger i et givet år, skal offentliggøre en rapport, hvori der redegøres for grundene til, at dette beløb er overskredet. De berørte medlemsstater har derfor sammenholdt deres udbetalinger af kompensation til dækning af indirekte omkostninger i 2017 med

³¹https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/723181/Indirect_Cost_Compensation_EU_ETS_UK_Publication_2017_Revised.pdf

³² Baseret på den gennemsnitlige EUR-GBP-kurs gennem 2017 på 0,88723.

³³ https://www.strompreiskompensation.de/SPK/SharedDocs/news/SPK-Auswertungsbericht.html?__site=SPK

³⁴ [https://www.cnc-nkc.be/sites/default/files/report/file/2018-08-](https://www.cnc-nkc.be/sites/default/files/report/file/2018-08-13_rapportering_icl_2017_goedgekeurd_door_nkc_fr_en_nl.pdf)

[13_rapportering_icl_2017_goedgekeurd_door_nkc_fr_en_nl.pdf](https://www.cnc-nkc.be/sites/default/files/report/file/2018-08-13_rapportering_icl_2017_goedgekeurd_door_nkc_fr_en_nl.pdf)

³⁵ <https://www.rvo.nl/subsidies-regelingen/subsidieregeling-indirecte-emissiekosten-ets>

³⁶ <http://www.lagie.gr/anakoineseis/anakoineseis/anakoinesi/article/1605/>

³⁷ <http://ukmin.lrv.lt/lt/veiklos-sritvs/versloaplinka/pramone/valstybes-pagalba>

³⁸ http://www.envirofond.sk/_img/Prehlady/Dotacie/Dotacie_2017.pdf

³⁹ [https://www.ecologique-solidaire.gouv.fr/sites/default/files/Informations %20sur %20la %20compensation %20des %20coûts %20indirects %20en %20France.pdf](https://www.ecologique-solidaire.gouv.fr/sites/default/files/Informations%20sur%20la%20compensation%20des%20coûts%20indirects%20en%20France.pdf)

⁴⁰ <https://tem.fi/documents/1410877/2414868/Päästökauppadirektiivin+mukaiset+tiedot+2017+maksetusta+kompensaatiotuesta/86ca7fc7-04f7-446b-843d-c4c6fb861386/Päästökauppadirektiivin+mukaiset+tiedot+2017+maksetusta+kompensaatiotuesta.pdf>

⁴¹ <http://www.mincotur.gob.es/PortalAyudas/emisionesCO2/concesion/2017/Paginas/Resolucion.aspx> and <http://www.mincotur.gob.es/PortalAyudas/emisionesCO2/concesion/2017/Paginas/PropComplementaria.aspx>

auktionsindtægterne i kalenderåret 2016⁴². I 2017 overskred Belgien (Flandern), Finland, Frankrig, Tyskland og Nederlandene tærsklen på 25 % og har i overensstemmelse hermed fremsendt en rapport herom.

4.1.2.2. Bortauktionering af kvoter

Fra og med fase 3 i EU ETS er bortauktionering via det primære marked standardmetoden for tildeling af kvoter. De primære auktioner reguleres af auktioneringsforordningen*, der indeholder bestemmelser om tidsfrister, administration og andre aspekter af, hvordan auktionerne skal finde sted, for at sikre en åben, gennemsigtig, harmoniseret og ikkediskriminerende proces.

* Kommissionens forordning (EU) nr. 1031/2010 af 12. november 2010 om det tidsmæssige og administrative forløb af auktioner over kvoter for drivhusgasemissioner og andre aspekter i forbindelse med sådanne auktioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (EUT L 302 af 18.11.2010, s. 1).

I 2017 blev auktioneringsforordningen ændret og ICE Future Europe ("ICE") igen udpeget til Det Forenede Kongeriges auktionsplatform fra den 10. november 2017. Ændringerne omfattede også bestemmelser som følge af den forestående gennemførelse af markedsstabilitetsreserven (MSR). Der arbejdes for indeværende med at ændre auktioneringsforordningen, således at EEX igen opføres som Tysklands auktionsplatform, og det bliver muligt at bortauktionere de første 50 mio. kvoter til innovationsfonden fra markedsstabilitetsreserven i 2020.

Auktionerne i rapporteringsperioden fandt sted via følgende auktionsplatforme:

- Energy Exchange AG ("EEX"), der fungerer som den fælles auktionsplatform for de 25 medlemsstater, der deltager i en fælles udbudsprocedure, samt for Polen, som har fravalgt den fælles udbudsprocedure, men ikke har udpeget sin egen auktionsplatform. Fra den 5. september 2016 forestås auktionerne af EEX, der fungerer som den anden fælles auktionsplatform, udpeget den 13. juli 2016.
- EEX, der auktionerer for Tyskland som fravalgsauktionsplatform.
- ICE Future Europe (ICE), der auktionerer for Det Forenede Kongerige som fravalgsauktionsplatform.

Island, Liechtenstein og Norge er endnu ikke begyndt at bortauktionere kvoter. Der arbejdes på at give mulighed for bortauktionering af disse kvoter på den fælles auktionsplatform.

I 2017 bortauktionerede EEX på vegne af 27 medlemsstater 89 % af den samlede bortauktionerede mængde, mens ICE bortauktionerede 11 % af den samlede mængde på vegne af Det Forenede Kongerige. Der var afholdt over 1 270 auktioner pr. 30. juni 2018.

⁴² Begrundelsen for at sammenligne udbetalinger i 2017 med auktionsindtægterne for 2016 er, at udbetalinger i 2017 udgør kompensation for indirekte omkostninger afholdt af forbrugerne til køb af energi i kalenderåret 2016.

Tabel 5 giver et overblik over den mængde kvoter⁴³, der er bortauktioneret af EEX og ICE frem til den 30. juni 2018, herunder tidlige auktioner⁴⁴ over generelle kvoter.

Tabel 5: Samlet mængde fase 3-kvoter bortauktioneret i 2012-2018

År	Almindelige kvoter	Luftfartskvoter
2012	89 701 500	2 500 000
2013	808 146 500	0
2014	528 399 500	9 278 000
2015	632 725 500	16 390 500
2016	715 289 500	5 997 500
2017	951 195 500	4 730 500
2018 (indtil 30. juni 2018)	482 921 500	1 930 000

Auktionerne blev i det store og hele afviklet gnidningsløst, og clearing-priserne var generelt på linje med priserne på det sekundære marked.

Mellem januar 2017 og juni 2018 blev fire auktioner aflyst, enten fordi mindsteprisen ikke blev overholdt, eller fordi den samlede budmængde var mindre end den bortauktionerede mængde. Inklusive disse fire blev i alt ni auktioner aflyst ud af de over 1 270 auktioner, der er afholdt siden slutningen af 2012. En oversigt over auktionspriser, antal deltagere og dækningsgraden for auktioner af almindelige kvoter fra 2013 til 30. juni 2018 findes i bilag 2. Auktionsplatformene offentliggør rettidigt detaljerede resultater for den enkelte auktion på dedikerede websteder. Yderligere oplysninger om auktionernes resultater, herunder om deltagelse, dækningsgrad og priser, findes i medlemsstaternes rapporter offentliggjort på Kommissionens websted⁴⁵.

Medlemsstaternes samlede indtægter fra bortauktionering mellem 2012 og 30. juni 2018 oversteg 26 mia. EUR (alene i 2017 var de samlede indtægter 5,6 mia. EUR). EU ETS-direktivet foreskriver, at mindst 50 % af auktionsindtægterne, inklusive alle indtægter fra kvoter, der tildeles med henblik på solidaritet og vækst, skal anvendes af medlemsstaterne til klima- og energirelaterede formål. Af oplysninger indsendt til Kommissionen fremgår det, at

⁴³ Mængden af almindelige kvoter er fastsat i henhold til afgørelse 1359/2013/EU. Antallet af luftfartskvoter er fastsat i henhold til afgørelse 377/2013/EU og forordning (EU) nr. 421/2014.

⁴⁴ Der er gennemført tidlige auktioner med fase 3-kvoter i 2012 på grund af den almindelige handelspraksis i elsektoren med at sælge el gennem terminssalg og foretage de nødvendige indkøb (herunder kvoter), når produktionen sælges.

⁴⁵ http://ec.europa.eu/clima/policies/ets/auctioning/documentation_en.htm

medlemsstaterne i 2017 anvendte eller planlagde at anvende 80 % af disse indtægter til specifikke klima- og energirelaterede formål⁴⁶.

4.1.2.3. Undtagelse fra auktionering af alle kvoter for energisektoren

En undtagelse fra de overordnede regler for auktionering er fastsat i EU ETS-direktivets artikel 10c for at muliggøre investeringer i modernisering af elsektoren i visse EU-medlemsstater. Otte ud af ti af de medlemsstater, der kan komme i betragtning*, gør brug af denne undtagelse og tildeler elproduktionsanlæg en mængde gratis kvoter under forudsætning af, at der gennemføres tilsvarende investeringer.

De gratis kvoter i henhold til artikel 10c trækkes fra den mængde, som den pågældende medlemsstat ellers ville bortauktionere. Alt efter de nationale regler for udnyttelse af undtagelsen kan elproduktionsanlæg få gratis kvoter til en værdi, der svarer til de investeringer, som de foretager i henhold til deres nationale investeringsplaner, eller som svarer til indbetalinger til en national fond, gennem hvilken sådanne investeringer finansieres. Da tildelingen af gratis kvoter til elproducenter i henhold til ETS-direktivets artikel 10c i princippet involverer statsstøtte, er de nationale ordninger til gennemførelse af artikel 10c-undtagelsen blevet godkendt i henhold til statsstøtteregele og med forbehold af kravene i retningslinjerne for statsstøtte.**

Der vil også være adgang til midlertidige gratis tildelinger i henhold til artikel 10c i den næste handelsperiode, men her med styrkede bestemmelser om gennemsigtighed og med mulighed for, at medlemsstaterne kan anvende hele deres artikel 10c-tildeling eller en del heraf til at støtte investeringer inden for rammerne af moderniseringsfonden (se afsnit 2.3).

* Bulgarien, Cypern, Tjekkiet, Estland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen og Rumænien er kvalificerede til dispensation. Malta og Letland besluttede ikke at gøre brug heraf.

** Retningslinjer for visse statsstøtteforanstaltninger som led i ordningen for handel med kvoter for drivhusgasemissioner efter 2012 (EUT C 158, af 5.6.2012, s. 4).

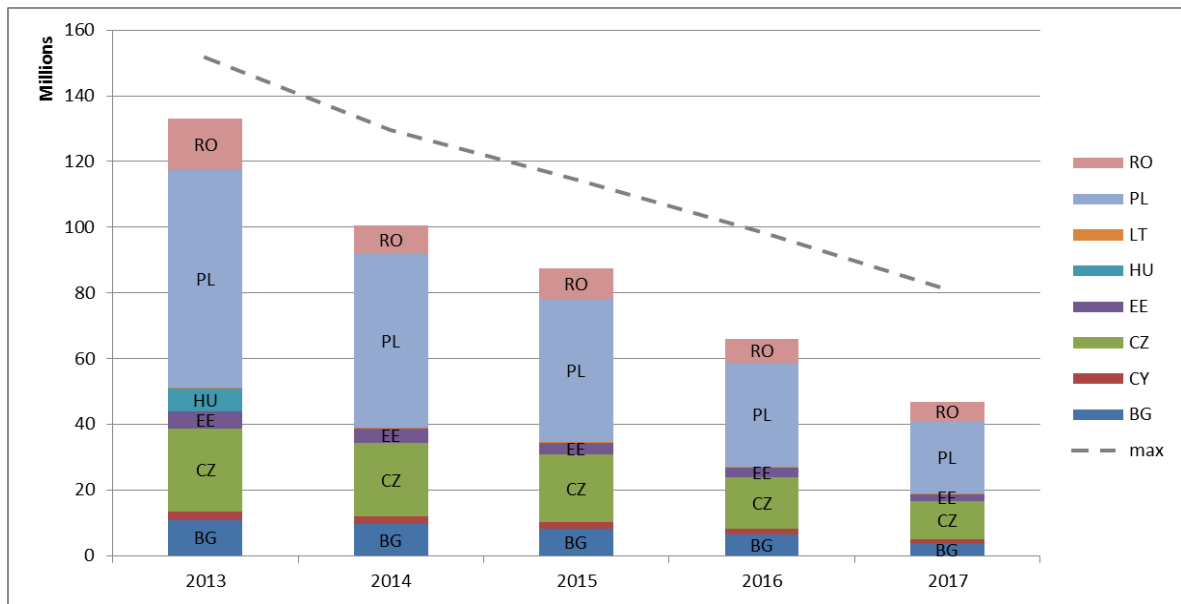
Antallet af kvoter tildelt gratis til elproducenter i 2017 findes i tabel 1 i tillæg 1 til bilaget, mens det maksimale antal årlige kvoter er oplyst i tabel 2 i tillæg 1.

Den samlede værdi af de rapporterede investeringsomkostninger for perioden 2009-2017 er ca. 11,3 mia. EUR. Omkring 80 % heraf er afsat til opgradering og renovering af infrastrukturen, mens resten er afsat til rene teknologier eller diversificering af forsyningen.

Ikke-tildelte kvoter kan enten bortauktioneres eller i overensstemmelse med bestemmelserne i det reviderede EU ETS-direktiv tildeles i perioden 2021-2030 til investeringer, der er udvalgt gennem en udbudsprocedure, jf. artikel 10c (se afsnit 2.3). Figur 2 viser antallet af kvoter, der blev tildelt i årene 2013-2017.

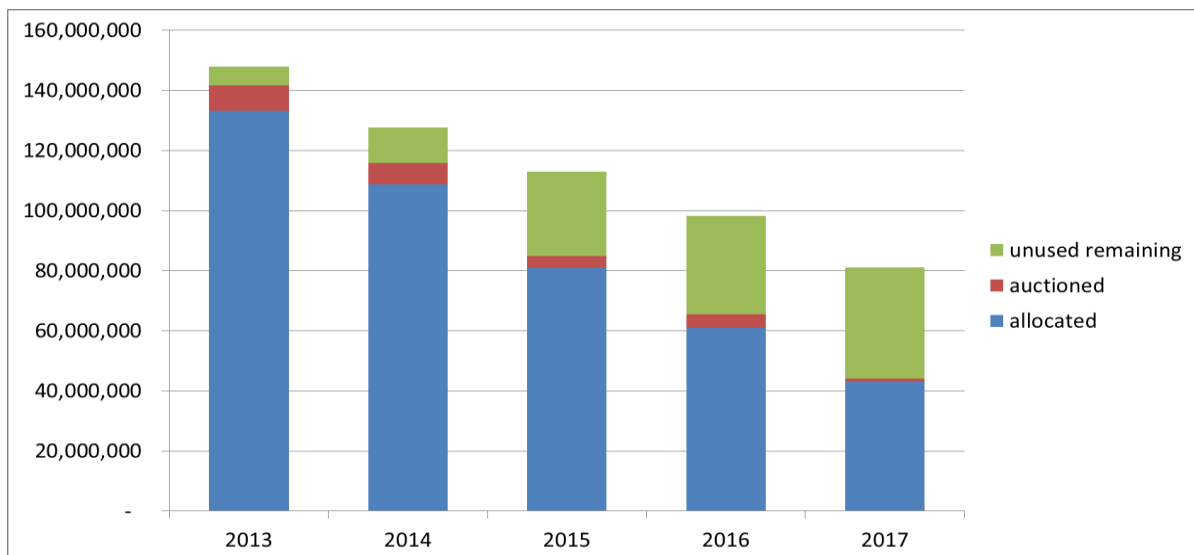
⁴⁶ Yderligere oplysninger om anvendelsen af medlemsstaternes auktionsindtægter findes i statusrapporten om klimaindsatsen for 2018: COM(2018) 716 final, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?uri=COM:2018:716:FIN>

Figur 2: Kvoter tildelt gratis i henhold til artikel 10c

Figur 3 viser, i hvilket omfang 10c-kvoter er blevet tildelt, føjet til auktionerne eller ikke er blevet udnyttet (hverken tildelt eller bortauktioneret). Eksempelvis er ca. 113 mio. af de kvoter, der er blevet trukket fra Polens andel af kvoter, som skal bortauktioneres mellem 2013 og 2017 i henhold til artikel 10c, endnu ikke blevet tildelt eller føjet til auktionerne.

Figur 3: Fordeling af kvoter (tildelte, bortauktionerede, uudnyttede)

	Tildelte kvoter
	Bortauktionerede kvoter
	Uudnyttede kvoter

Tabel 6 viser antallet af 10c-kvoter for årene frem til 2017, som er blevet bortauktioneret i perioden 2013-2017, samt antallet af resterende uudnyttede kvoter. Sidste kolonne i tabellen viser, hvor mange kvoter der indtil videre kan overdrages og tildeles i perioden 2021-2030 til investeringer, der er udvalgt gennem udbudsprocedurer.

Tabel 6: Behandling af uudnyttede 10c-kvoter 2013-2017

Medlemsstat	Antal 10c-kvoter som er blevet bortauktioneret (i mio. EUR)	Antal resterende uudnyttede kvoter⁴⁷ (i mio. EUR)
BG	7,8	1,1
CY	0,0	0,0
CZ	0,2	0,2
EE	0,3	0,4
HU	0	0,9
LT	0,7	0,4
PL	0,0	113,3
RO	12,4	4,4
I alt	21,4	119,6

4.1.3. Internationale kreditter

Deltagerne i EU ETS kan benytte deres internationale kreditter fra Kyotoprotokollens mekanisme for bæredygtig udvikling (CDM) og den fælles gennemførelse (JI) til opfyldelse af deres EU ETS-forpligtelser frem til 2020*. Disse kreditter er finansielle instrumenter, som repræsenterer et ton CO₂, der er fjernet fra eller nedbragt i atmosfæren som resultat af et emissionsreducerende projekt. I fase 3 returneres kreditter ikke længere direkte, men kan i stedet ombyttes til kvoter når som helst i løbet af kalenderåret.

En række kvalitetsstandarder gælder for EU ETS-deltagernes brug af kreditter: kreditter, der ikke må omfatte nukleare projekter, projekter, som vedrører nyplantning og genplantning af skov, og nye projekter registreret efter 2012 skal gennemføres i de mindst udviklede lande. Der er også maksimale grænser for, hvor store kreditter driftsledere og luftfartsoperatører maksimalt kan benytte**.

Ifølge bestemmelserne i det reviderede EU ETS-direktiv vil internationale kreditter ikke længere blive anvendt til ETS-overholdelse i den næste handelsperiode.

* CDM- og JI-projekter genererer Kyotokulstofkreditter, hhv. certificerede emissionsreduktioner (CER) og emissionsreduktionsenheder (ERU). Kommissionens forordning (EU) nr. 389/2013 fastsætter, at ERU'er, der udstedes af tredjelande uden retligt bindende, kvantificerede emissionsmål fra 2013 til 2020 som anført i Doha-ændringen til Kyotoprotokollen, eller som ikke har deponeret et ratifikationsinstrument vedrørende en sådan ændring, kun bør stå i EU-registret, hvis de er certificeret til at vedrøre emissionsreduktioner, der verificeres at have fundet sted før 2013.

** Kommissionens forordning (EU) nr. 1123/2013 af 8. november 2013 om fastsættelse af internationale kreditanvendelsesrettigheder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 299 af 9.11.2013, s. 32).

Selv om det præcise antal internationale kreditanvendelsesrettigheder i fase 2 og 3 (2008-2020) delvist vil afhænge af mængden af fremtidige verificerede emissioner, vurderer markedsanalytikere, at der vil blive tale om ca. 1,6 mia. kreditter. Pr. 30. juni 2017 var i alt 1,49 mia. internationale kreditter blevet anvendt eller ombyttet svarende til over 90 % af det anslåede tilladte maksimum.

En fuldstændig oversigt over ombytningen af internationale kreditter findes i tillæg 3 til bilaget.

4.2. Efterspørgsel: Kvoter, der er taget ud af omsætning

Det anslås, at emissionerne fra anlæg, der deltager i EU ETS, i 2017 steg en smule med 0,18 % i forhold til 2016 baseret på oplysningerne i EU's register. Den beskedne stigning bryder tendensen med faldende emissioner fra begyndelsen af fase 3 i 2013 og kan forklares ved en realvækst i BNP på 2,4 %, hvilket er højere end i noget år siden starten af den nuværende handelsperiode.

Tabel 7: Verificerede emissioner (i mio. ton CO₂-ækvivalenter)

År	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Samlede verificerede emissioner	1904	1867	1908	1814	1803	1751	1754
Ændring i forhold til år x-1	-1,8 %	-2 %	2,2 %	-4,9 %	-0,6 %	-2,9 %	0,2 %
Verificerede emissioner fra elsektoren	1,155	1,153	1,101	1,011	1,005	957	949
Ændring i forhold til år x-1		-0,2 %	-4,5 %	-8,1 %	-0,6 %	-4,8 %	-0,8 %
Verificerede emissioner fra industrianlæg	749	714	807	803	798	794	805
Ændring i forhold til år x-1		-4,7 %	13,1 %	-0,6 %	-0,6 %	-0,5 %	1,4 %
Realvækst⁴⁸ i BNP EU28	1,7 %	-0,5 %	0,2 %	1,7 %	2,2 %	1,9 %	2,4 %

BNP-data indberettet på:

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>
(adgang juli 2018). Verificerede luftfartsemissioner er angivet separat i afsnit 5.

Som det fremgår af tabellen, var stigningen i emissioner primært drevet af industrien, mens der var en mindre nedgang i emissionerne fra elsektoren.

Antallet af frivilligt annullerede kvoter er 84 827 kvoter i 2017. Der var ved udgangen af juni 2018 registreret i alt 300 181 frivilligt annullerede kvoter.

4.3. Ligevægt mellem udbud og efterspørgsel

Ved starten af fase 3 i 2013 var EU ETS kendetegnet ved en stor strukturel uligevægt mellem udbud og efterspørgsel af kvoter svarende til 2,1 mia. kvoter. Overskuddet er faldet støt i

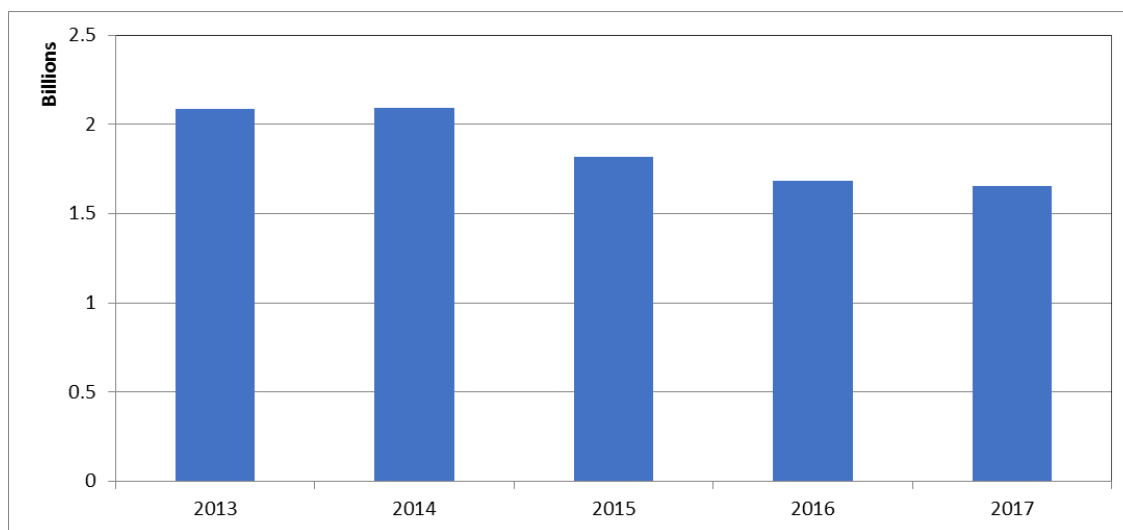
⁴⁸ BNP-data indberettet på:

<http://epp.eurostat.ec.europa.eu/tgm/table.do?tab=table&init=1&plugin=1&language=en&pcode=tec00115>
(adgang juli 2018).

løbet af indeværende handelsperiode, lå stabilt i 2014, men faldt kraftigt til 1,78 mia. kvoter i 2015, 1,69 mia. kvoter i 2016 og 1,65 mia. kvoter i 2017. Dette svarer til et samlet fald på næsten en halv mia. EUR over tre år. Faldet afspejler virkningen af foranstaltningen om "backloading"⁴⁹, der blev anvendt i 2014-2016, og som er blevet delvist opvejet af faldende emissioner i perioden fra 2013 til 2016.

Figur 4 viser udviklingen i overskuddet i det europæiske kvotemarked inden udgangen af 2017.

Figur 4: Udvikling af overskuddet på det europæiske kvotemarked i 2013-2017

For at imødegå den strukturelle uligevægt mellem udbud og efterspørgsel af kvoter blev der i 2015 indført en markedsstabilitetsreserve (MSR)⁵⁰ for at gøre auktionsudbuddet af emissionskvoter mere fleksibelt. Markedsstabilitetsreserven vil blive anvendt fra 2019.

⁴⁹ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1359/2013/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2003/87/EF med henblik på præcisering af bestemmelserne om det tidsmæssige forløb for auktioner med kvoter for drivhusgasemissioner (EUT L 343 af 19.12.2013, s. 1).

⁵⁰ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6. oktober 2015 om oprettelse og anvendelse af en markedsstabilitetsreserve i forbindelse med Unionens ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner og om ændring af direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 af 9.10.2015, s. 1).

Et nøglebegreb for markedsstabilitetsreservens funktion er den samlede mængde kvoter i omsætning (TNAC). Der føjes kvoter til reserven, hvis den samlede mængde kvoter i omsætning ligger over en foruddefineret øvre grænse (833 mio. kvoter), og der frigives kvoter fra reserven, hvis antallet ligger under en foruddefineret nedre grænse (under 400 mio. kvoter)*. På den måde absorberer eller frigiver markedsstabilitetsreserven (MSR) kvoter, hvis den samlede mængde kvoter i omsætning ligger uden for det foruddefinerede interval. Udskudte og såkaldt ikke-tildelte** kvoter vil også blive absorberet af reserven.

Den samlede mængde kvoter i omsætning, som er relevant for at fastsætte antallet af kvoter, der absorberes og frigives af markedsstabilitetsreserven (MSR), beregnes efter følgende formel:

Samlet mængde kvoter i omsætning = udbud - (efterspørgsel + kvoter i markedsstabilitetsreserven)

De enkelte komponenter i udbud og efterspørgsel, der anvendes i formlen, er nærmere beskrevet i tabel 1 i tillæg 4 til bilaget.

* Eller hvis der vedtages foranstaltninger i henhold til artikel 29a i EU ETS-direktivet.

** Ikke-tildelte kvoter er kvoter, der ikke er tildelt i henhold til artikel 10a, stk. 7, i EU ETS-direktivet, dvs. resterende kvoter i reserven for nyttilkomne (NER-reserven), samt kvoter, der er omfattet af artikel 10a, stk. 19 og 20, dvs. kvoter afsat til gratis tildeling til anlæg, men som ikke er blevet tildelt på grund af (delvist) driftsophør eller væsentlige kapacitetsnedskæringer. De facto "ikke-tildelte" kvoter, som stammer fra anvendelsen af den relevante kulstoflægefaktor på sektorer, der ikke er omfattet af kulstoflægelisten i den indeværende periode, såvel som kvoter, der ikke er tildelt i henhold til ETS-direktivets artikel 10c, skal efter planen ikke overføres til markedsstabilitetsreserven under artikel 1, stk. 3, i afgørelse (EU) 2015/1814. Sådanne kvoter er derfor ikke omfattet (jf. s. 225 i konsekvensanalysen (SWD(2015) 135 final), som ledsager forslaget om revision af EU ETS i fase 4.

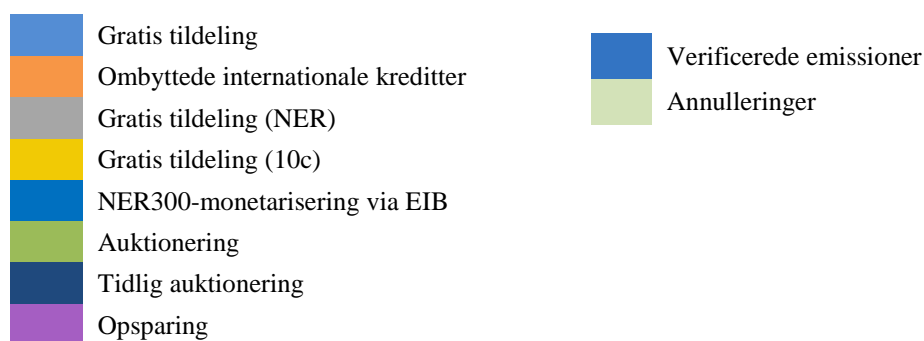
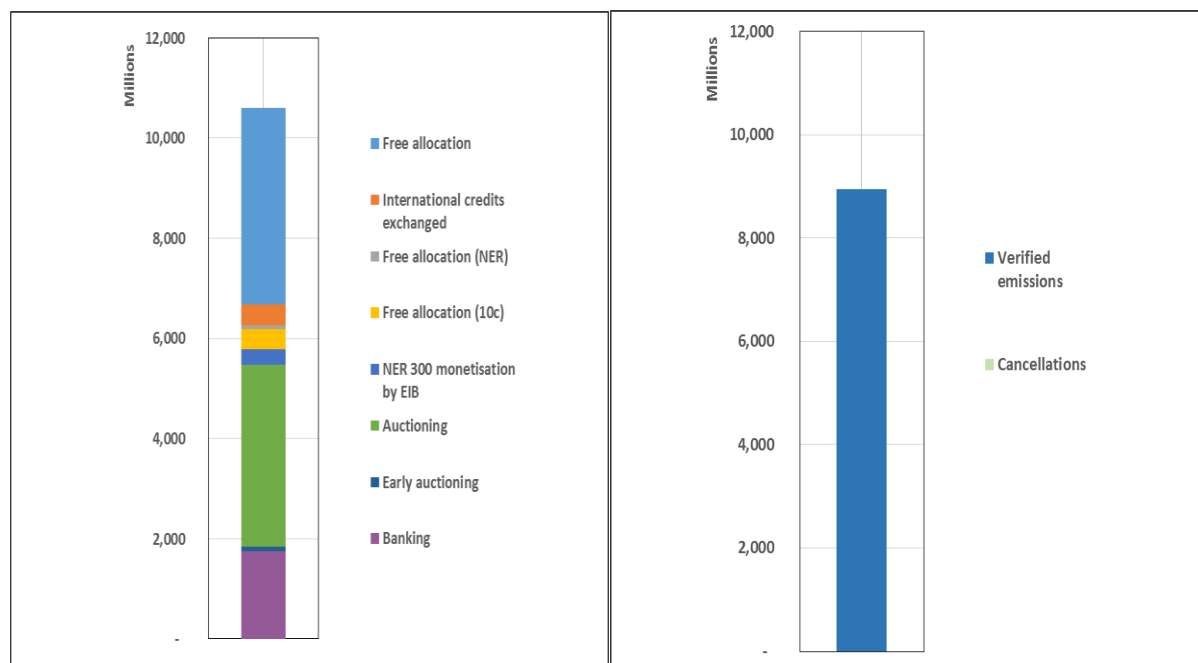
Rapporten om kulstofmarkedet muliggør konsolidering af tallene for udbud og efterspørgsel, der er offentliggjort i henhold til tidsplanen for de rapporteringsforpligtelser, der følger af EU ETS-direktivet og dets gennemførelsesbestemmelser. Tidslinjen, relevante data og anvendelsesområde er angivet i tabel 2 i tillæg 4 til bilaget. Figur 5 viser sammensætningen af udbud og efterspørgsel i 2017. De relevante data er også blevet offentliggjort som en del af meddelelsen om det samlede antal kvoter i omsætning (TNAC) med henblik på markedsstabilitetsreserven⁵¹.

⁵¹ C(2018) 2801 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf

Figur 5: Sammensætning af kumuleret udbud og efterspørgsel frem til udgangen af 2017

Udbud (kumuleret, mio.)

Efterspørgsel (kumuleret, mio.)

Som forberedelse til, at markedsstabilitetsreserven tages i brug i 2019, har Kommissionen regelmæssigt fra midten af maj 2017 offentliggjort den samlede mængde kvoter i omsætning⁵² for det foregående år. I maj 2018 blev TNAC offentliggjort for anden gang og androg 1 654 574 598 kvoter⁵³. Offentliggørelsen i 2018 vil for første gang medføre, at kvoter overføres til markedsstabilitetsreserven, hvilket vil mindske auktionsmængden i de første otte måneder af 2019.

Det reviderede EU ETS-direktiv indeholder to markante ændringer af MSR's funktionsmåde (se også afsnit 2.1). For det første fordobles den andel af TNAC, der skal overføres til reserven fra 2019 til 2023, fra 12 % til 24 %. Dette fremskynder i høj grad nedbringelsen af overskuddet. For det andet vil kvoter i MSR, som overstiger det foregående års auktionsmængde, ikke længere være gyldige fra 2023.

⁵² C(2017) 3228 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2017_3228_en.pdf

⁵³ C(2018) 2801 final, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf

På grundlag af TNAC for 2018 og den reviderede lovgivning vil auktionsmængden i 2019 blive reduceret med næsten 265 mio. kvoter i de første 8 måneder af 2019, svarende til 16 % af den overskydende mængde. I de første otte måneder af 2019 vil der således blive bortauktioneret ca. 40 % færre kvoter end i den tilsvarende periode i 2018. Tillæg 7 indeholder oplysninger om bidrag fra medlemsstaten til MSR fra januar til august 2019, der er baseret på auktionsmængden for 2019.

5. LUFFTFART

Luftfartssektoren har været med i EU ETS siden 2012. Den oprindelige lovgivning omfattede alle flyvninger ind og ud af det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). EU besluttede imidlertid at begrænse forpligtelserne for 2012-2016 til flyvninger inden for EØS for at støtte udviklingen af ICAO's globale foranstaltning til reduktion af luftfartens emissioner.

I oktober 2016 vedtog ICAO-forsamlingen en resolution om ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA), som starter i 2021. CORSIA er tænkt som en CO₂-kompensationsordning med henblik på at stabilisere emissionerne fra international luftfart på niveauerne for 2020. På baggrund af dette resultat blev EU ETS-direktivet ændret i 2017, således at det EØS-interne anvendelsesområde for luftfart er blevet forlænget indtil 2023.

Indtil ICAO's vedtagelse af de relevante CORSIA-instrumenter og EU's efterfølgende beslutninger om den mulige gennemførelse af CORSIA i EU og for at give nye impulser til den internationale proces besluttede EU i 2017 at forlænge den nuværende undtagelse fra EU ETS-forpligtelser for flyvninger til og fra tredjelande indtil den 31. december 2023 med forbehold af revision⁵⁴. Det nuværende EØS-interne anvendelsesområde bevares således indtil 2023. Hvis der ikke foretages en revision, genetableres det oprindelige "fulde omfang".

I henhold til det reviderede EU ETS-direktiv skal Europa-Kommissionen desuden aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan CORSIA kan gennemføres i EU-retten gennem en revision af direktivet. I henhold til direktivet skal den lineære reduktionsfaktor på 2,2 % også anvendes på kvoter til luftfart fra 2021.

I 2017 blev der udstedt kvoter i overensstemmelse med anvendelsesområdet inden for EØS. Den gratis tildeling udgjorde lidt over 33,1 mio. kvoter. Dette antal omfatter den gratis tildeling (lidt over 32 mio. kvoter) og næsten 1,1 mio. gratis tildelinger fra den særlige reserve for nytilkomne og hurtigt voksende operatører. Tildelinger fra denne reserve fordobles i perioden 2017-2020, eftersom de vedrører den fulde periode 2013-2020.

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2392 af 13. december 2017 om ændring af direktiv 2003/87/EF for at videreføre de nuværende begrænsninger af anvendelsesområdet for luftfartsaktiviteter og forberede gennemførelsen af en global markedsbaseret foranstaltning fra 2021 (EUT L 350 af 29.12.2017, s. 7).

Med hensyn til udviklingen i emissionerne fra luftfarten voksede verificerede emissioner fortsat og udgjorde 64,2 mio. ton CO₂ i 2017, hvilket er en stigning på 4,5 % i forhold til 2016.

Mellem januar og december 2017 blev der bortauktioneret omkring 4,7 mio. kvoter.

Tabel 8 viser en oversigt over verificerede emissioner, gratis tildeling og auktioneringsmængde for luftfartssektoren siden starten af fase 3.

Tabel 8: Verificerede emissioner og tildeling til luftfartssektoren

År	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Verificerede emissioner (i mio. ton CO₂)	53,5	54,8	57,1	61,5	64,2	
Ændring af verificerede emissioner for år X-1		2,5 %	4,1 %	7,6 %	4,5 %	
Gratis tildeling (EU28 + EFTA/EØS-landene, i mio. kvoter)⁵⁵	32,5	32,4	32,2	32,0	32,0	
Gratis tildeling fra særlig reserve for nytilkomne og hurtigt voksende operatører (i mio. kvoter)	0	0	0	0	1,1	1,1
Mængde af bortauktionerede kvoter (i mio.)	0	9,3	16,4	5,9	4,7	1,9 ⁵⁶

Mængden af kvoter til luftfart, der blev bortauktioneret i perioden 2013-2015, afspejler medlovgiverens beslutning fra 2013 om at "sætte uret i stå"⁵⁷ og begrænse klimaforpligtelserne til kun at gælde flyvninger inden for EØS. Overholdelsen for luftfartssektoren blev udsat for 2012 og 2013. Den mængde, der blev udskudt i 2012, blev derfor bortauktioneret i 2014, mens overholdelsen fandt sted mellem januar og april 2015 for luftfartsemissioner fra 2013 og 2014.

⁵⁵ Disse tal tager ikke hensyn til lukninger af luftfartøjsoperatører.

⁵⁶ Indtil udgangen af juni 2018.

⁵⁷ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 377/2013/EU af 24. april 2013 om midlertidig fravigelse fra direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet EØS-relevant tekst (EUT L 113 af 25.4.2013, s. 1).

6. MARKEDSTILSYN

I henhold til det nye direktiv om markeder for finansielle instrumenter (MiFID 2) klassificeres emissionskvoter som finansielle instrumenter pr. 3. januar 2018. Det betyder, at regler, der gælder for traditionelle finansielle markeder (dvs. markeder, der omfatter handel med CO₂-derivater på førende platforme eller over-the-counter (OTC)), også kommer til at gælde for det sekundære kvotemarkeds spotsegment (transaktioner med emissionskvoter til øjeblikkelig levering på det sekundære marked). Dette segment ligestilles således med markedet for derivater hvad angår gennemsigtighed, investorbekyttelse og integritet. Tilsynet med det primære marked vil fortsat være omfattet af auktioneringsforordningen, medmindre der er tale om markedsmisbrug.

I kraft af krydshenvisninger til MiFID2-pakkens definitioner af finansielle instrumenter vil andre dele af lovgivningen vedrørende finansielle markeder finde anvendelse. Dette gælder navnlig markedsmisbrugsforordningen (MAR)***, der dækker transaktioner med emissionskvoter og adfærd i forbindelse hermed, både på det sekundære og det primære marked. På samme måde vil en krydshenvisning til MiFID2 i hvidvaskningsdirektivet*** udløse obligatorisk anvendelse af kundelegitimationskontrol, der skal udføres af MiFID-licenserede CO₂-handlere på deres kunder på det sekundære spotmarked for emissionskvoter. ****

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU.

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmisbrug (markedsmisbrugsforordningen) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF.

*** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF.

**** Kundelegitimationskontrol er allerede obligatorisk på det primære marked og det sekundære marked for

MiFID2 og MAR, der begge er vedtaget i 2014, bestemmer, at de almindelige betingelser i et vist omfang skal tilpasses til de særlige forhold på kvotemarkedet (se rapporten om situationen på det europæiske kvotemarked i 2015)⁵⁸.

Flere foranstaltninger til regulering af detaljerede aspekter af bestemmelserne i henhold til MiFID2⁵⁹ og markedsmisbrugsforordningen⁶⁰ blev vedtaget i perioden 2016-2018.

⁵⁸ COM(2015) 576 final,

https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/strategies/progress/docs/com_2015_576_annex_1_cover_en.pdf

⁵⁹ https://ec.europa.eu/info/law/markets-financial-instruments-mifid-ii-directive-2014-65-eu/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

⁶⁰ https://ec.europa.eu/info/law/market-abuse-regulation-eu-no-596-2014/amending-and-supplementary-acts/implementing-and-delegated-acts_en

6.1. Juridisk og skattemæssig behandling af emissionskvoter

Den juridiske og skattemæssige behandling af emissionskvoter varierer fra land til land, da disse to aspekter ikke er defineret i ETS-direktivet. Landene har som en del af deres artikel 21-rapporter pligt til årligt at foretage indberetninger om deres nationale ordninger vedrørende den juridiske og skattemæssige behandling af kvoterne. Til trods for manglende harmonisering har der udviklet sig et modent og meget likvidt marked igennem de seneste ti år. Det nuværende regelsæt tilvejebringer det nødvendige retlige fundament for et gennemsigtigt og likvidt kvotemarked, samtidig med at markedets

Den nationale behandling af kvoter varierer fra behandling som finansielle instrumenter og immaterielle aktiviteter til behandling som ejendomsrettigheder og råvarer. Ifølge artikel 21-meddelelserne i 2017 har mindst fem lande (DE, IE, IT, NO og SE) gennemført eller planlægger ændringer i national lovgivning, for det meste om ændringsforslag om gennemførelsen af MiFID2⁶¹.

Hvad angår den skattemæssige behandling af kvoter har kun tre lande rapporteret, at der lægges merværdiafgift (moms) på udstedelse af emissionskvoter. Til gengæld lægges der moms på transaktioner med emissionskvoter på det sekundære marked i de fleste deltagerlande (alle undtagen CY, EE, IS og LI).

De fleste af landene melder om, at de anvender reglen om omvendt betalingspligt på transaktioner med emissionskvoter. I henhold til reglen om omvendt betalingspligt flyttes ansvaret for momsbetaling på transaktionen fra sælgeren til køberen af en vare eller en tjenesteydelse og udgør en effektiv beskyttelse mod momssvig. I november 2018 vedtog Rådet en ændring⁶² af direktiv 2006/112/EF (momsdirektivet) for at forlænge undtagelsen ud over udgangen af 2018 og indtil den 30. juni 2022. Medlemsstaterne tilskyndes til fortsat at anvende ordningen for omvendt betalingspligt for fortsat at yde tilstrækkelig beskyttelse til kvotemarkedet.

Emissionskvoter til virksomheder kan også beskattes yderligere (f.eks. gennem selskabsskat eller indkomstskat for selskaber). 16 lande har rapporteret, at en sådan beskatning ikke finder anvendelse.

⁶¹ MiFID2's klassificering af emissionskvoter under finansielle instrumenter på EU-plan indeholder ikke et krav om automatisk juridisk (om)klassificering af kvoter i henhold til national ret, eftersom den er fastlagt med henblik på, at reguleringen af de finansielle markeder i EU skal anvendes, og ikke sigter mod at håndtere emissionskvoternes juridiske karakter (af privatretlige hensyn) eller deres regnskabsmæssige behandling.

⁶² Rådets direktiv (EU) 2018/1695 af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig EUT L 282 af 12.11.2018, s. 5.

7. OVERVÅGNING, RAPPORTERING OG VERIFIKATION AF EMISSIONER

Kravene til overvågning, rapportering, verifikation og akkreditering (MRVA) i EU ETS er harmoniseret i overvågnings- og rapporteringsforordningen (MRR) samt i akkrediterings- og verifikationsforordningen (AVR) **.

Overvågningssystemet i EU ETS er udviklet som en "modulbaseret" tilgang, som muliggør en høj grad af fleksibilitet for driftsledere for at sikre omkostningseffektivitet, mens der samtidig opnås en høj pålidelighed af de overvågede emissionsdata. Med henblik herpå er flere overvågningsmetoder tilladt ("beregningbaserede" eller "målingsbaserede" samt "alternative løsninger"). Metoderne kan kombineres for dele af et anlæg. For luftfartøjsoperatører er kun beregningbaserede tilgange mulige. Her er brændstofforbruget den centrale parameter, som skal fastsættes for flyvninger omfattet af EU ETS. Kravet om, at anlæg og luftfartsoperatører skal have en overvågningsplan godkendt af den kompetente myndighed på grundlag af MRR, forhindrer vilkårlige valg af overvågningsmetoder og tidsmæssige udsving.

Med akkrediterings- og verifikationsforordningen indføres der en EU-harmoniseret tilgang til akkreditering af verifikatorer i fase 3 og derefter. En verifikator, der er en juridisk person/enhed, skal for at kunne udføre verifikationer i overensstemmelse med akkrediterings- og verifikationsforordningen akkrediteres af et nationalt akkrediteringsorgan. Det nye ensartede akkrediteringssystem har den fordel, at verifikatorerne kan operere i alle deltagerlande som følge af gensidig anerkendelse og dermed udnytte det indre marked fuldt ud og bidrage til at sikre tilstrækkelig tilgængelighed generelt.

* Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 af 21. juni 2012 om overvågning og rapportering af drivhusgasemissioner i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 181 af 12.7.2012, s. 30).

** Kommissionens forordning (EU) nr. 600/2012 af 21. juni 2012 om verifikation af rapporter om drivhusgasemissioner og rapporter om tonkilometer og akkreditering af verifikatorer i medfør af Europa-

7.1. Generel udvikling

Kommissionen vil fortsat søge at tilskynde til forbedringer i landenes gennemførelse af MRR og AVR, baseret på vejledningerne og skabelonerne⁶³.

Erfaringerne med gennemførelsen af disse to forordninger har vist, at der er behov for yderligere forbedringer, præciseringer og forenkling af MRVA-kravene for yderligere at fremme harmoniseringen, mindske den administrative byrde for operatørerne og de deltagende lande samt styrke systemets effektivitet yderligere.

⁶³ Skabeloner og retningslinjer vedrørende MRR og AVR kan findes her: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1

Siden februar 2017 er de deltagende lande blevet hørt med henblik på at ajourføre disse to forordninger og dermed forberede fase 4 af EU ETS samt forbedre og forenkle MRVA-processerne.

Det konstateres, at overholdelsessystemets effektivitet er blevet bedre, siden overvågnings- og rapporteringsforordningen gav landene mulighed for at gøre elektronisk indberetning obligatorisk. I 2018 rapporterede 16 deltagerlande om brug af elektroniske skabeloner eller særlige filformater til overvågningsplaner, emissionsrapporter, verifikationsrapporter og/eller forbedringsrapporter på grundlag af de mindstekrav, der er fastsat af Kommissionen. 12 deltagerlande rapporterede, at de anvender en eller anden form for automatisk IT-system til deres ETS-rapportering.

7.2. Anvendt overvågning

Ifølge artikel 21-rapporterne, der blev indsendt i 2018, bruger de fleste anlæg en beregningsbaseret metode⁶⁴. Kun 179 anlæg (1,7 %) i 23 lande rapporterede, at de anvendte systemer til konstant emissionsmåling, hyppigst i Tyskland, Frankrig og Tjekkiet. Antallet af lande er det samme som sidste år, men der er yderligere 29 anlæg, som bruger denne tilgang.

Kun 11 lande rapporterede om brug af den alternative løsning på 36 anlæg, som dækker ca. 3,4 mio. ton CO_{2e} (sammenholdt med 5,1 mio. ton CO_{2e} året før). Ét anlæg i Nederlandene tegner sig for 35 % af de samlede indberettede emissioner i forhold til den alternative metode.

De minimumsmetodetrin⁶⁵, der er fastsat i overvågnings- og rapporteringsforordningen, overholdes af langt de fleste anlæg. Kun 106 kategori C-anlæg (et mere end sidste år), dvs. 13,7 % (sammenlignet med 13 % sidste år), blev rapporteret med mindst en afvigende parameter for kravet om anvendelse af de højeste metodetrin for større kildestrømme. Disse afvigelser er kun tilladt, hvis driftslederen påviser, at det højeste metodetrin er teknisk umuligt eller medfører urimelige omkostninger. Når disse betingelser ikke længere gælder, skal operatøren forbedre overvågningssystemet i overensstemmelse hermed. I rapporteringsperioden 2013 blev det rapporteret, at 16 % af det samlede antal kategori C-anlæg ikke opfylder de højeste metodetrin på den ene eller anden måde. Derfor er det muligt at se en støt forbedring for anlæg i kategori C i overholdelsen af de højeste metodetrin siden begyndelsen af fase 3.

På samme måde fremgår det af rapporter fra 23 deltagende lande, at i alt 21 % af kategori B-anlæg har tilladelse til visse afvigelser fra standardkravene i MRR, sammenlignet med 22 % sidste år og 26 % året før, hvilket viser en støt forbedring i overholdelsen af de højeste metodetrin.

⁶⁴ Den væsentligste årsag til dette er, at den målingsbaserede metode nødvendiggør betydelige ressourcer og knowhow til kontinuerlig måling af koncentrationen af de relevante drivhusgasser, som mange mindre aktører ikke har.

⁶⁵ Ifølge Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 skal alle erhvervsdrivende opfylde visse minimumsmetodetrin, hvor større emissionskilder skal opfylde højere trin (som omfatter mere pålidelig datakvalitet), mens der med hensyn til omkostningseffektivitet gælder mindre strenge krav for mindre kilder.

7.3. Akkrediteret verifikation

Det samlede antal verifikatorer fremgår ikke af artikel 21-rapporterne, men et rimeligt skøn baseret på antallet af akkrediteringer til forbrændingsaktiviteter (det primære akkrediteringsområde) er, at der overordnet set var mindst 124 forskellige akkrediterede verifikatorer ved 2017-verifikationerne. Hvad angår luftfart fremgår det af artikel 21-rapporterne fra 2018, at der var 46 individuelle akkrediterede verifikatorer i 2017. Den Europæiske Organisation for Akkreditering (EA) giver et centralt link til relevante nationale akkrediteringsorganer (nationale akkrediteringsorganer og deres lister med EU ETS-akkrediterede verifikatorer⁶⁶.

Den gensidige anerkendelse af verifikatorer blandt deltagerlandene er en succes: 26 lande rapporterede, at mindst én udenlandsk verifikator er aktiv inden for deres territorium.

Verifikatorernes overholdelse af akkrediterings- og verifikationsforordningen har vist sig at være meget høj. Polen har rapporteret om en suspension, mens to andre lande (PL og CZ) rapporterede om tilbagetrækning af akkreditering i 2016 af hhv. en og to verifikatorer. Dette skal sammenlignes med én suspendering og én tilbagekaldelse for 2016, og der er ikke rapporteret om suspensioner eller tilbagekaldelser for 2015. Kun Polen har rapporteret om en begrænsning af omfanget for én verifikators akkreditering i 2017, sammenlignet med en begrænsning for en verifikator i 2016, mens fire lande rapporterede om en sådan begrænsning i 2015.

Ni lande rapporterede om klager over verifikatorer i dette år (en mere end sidste år). Det samlede antal klager er imidlertid 12 % lavere. 95 % af de indkomne klager er indberettet som behandlet (svarende til sidste års 96 %). 12 lande rapporterede om verifikators manglende overensstemmelse i forbindelse med informationsudvekslingen mellem nationale akkrediteringsorganer (NAB) og de kompetente myndigheder (sammenholdt med ni året før).

8. OVERSIGT OVER ADMINISTRATIVE ORDNINGER

Lande, der deltager i EU's emissionshandelssystem, benytter forskellige tilgange for så vidt angår de kompetente myndigheder med ansvar for dets gennemførelse. I nogle lande er flere lokale myndigheder involveret, mens tilgangen i andre er meget mere centraliseret.

Ingen væsentlige ændringer er blevet observeret i de administrative bestemmelser for deltagerlandene siden sidste rapporteringsperiode. Ifølge artikel 21-rapporterne i 2018 var gennemsnitligt 5 kompetente myndigheder involveret i gennemførelsen af EU ETS pr. land⁶⁷.

⁶⁶ EA-listen med adgangspunkter til nationale akkrediteringsorganer, der akkrediterer EU ETS-verifikatorer: <http://www.european-accreditation.org/information/national-accreditation-bodies-having-been-successfully-peer-evaluated-by-ea>

⁶⁷ I nogle tilfælde kan lande angive, at flere regionale/lokale myndigheder fungerer som én kompetent myndighed.

Der blev rapporteret om forskellige værktøjer og metoder til koordinering mellem myndighederne såsom lovgivningsinstrumenter til central administration af overvågningsplaner eller emissionsrapporter (i 13 lande), fastsættelse af bindende instruktioner og vejledning fra en central kompetent myndighed til lokale myndigheder (i 9 lande), regelmæssige arbejdsgruppemøder eller møder mellem myndigheder (i 15 lande) og brugen af en fælles IT-plattform (i 11 lande). Otte lande (CY, EE, IE, IS, IT, LI, LU og MT) angav, at intet af ovennævnte er på plads.

Med hensyn til administrative gebyrer i forbindelse med udstedelse af tilladelser og godkendelse af overvågningsplaner rapporterede 14 lande i 2018, at de ikke opkræver gebyrer af driftsledere (CY, DE, EE, FR, GR, IE, LU, LT, LU, LV, MT, NL, SE og SK), hvilket er samme niveau som sidste år. Igen i lighed med sidste år betaler luftfartøjsoperatører i 15 lande ikke gebyrer (BE, CY, CZ, DE, EE, ES, GR, LI, LT, LU, LV, MT, NL, SE og SK). Gebyrerne varierer betydeligt alt efter land og tjeneste. For eksempel varierer gebyrerne for tilladelse og godkendelse af overvågningsplan fra 5 EUR til 7 690 EUR, og for luftfarten varierer gebyrerne for godkendelse af overvågningsplan fra 5 EUR til 2 400 EUR.

Generelt er deltagerlandenes systemer i vidt omfang effektive, så længe de tilpasses til landenes administrative organisation. Kommunikationen mellem de lokale myndigheder og udveksling af bedste praksis blandt de kompetente myndigheder, herunder via aktiviteterne i EU ETS' overholdelsesforum og den årlige EU ETS-overholdelseskonference, bør fortsat fremmes og styrkes.

9. OVERHOLDELSE OG HÅNDHÆVELSE

EU ETS-direktivet fastsætter en bøde for en kvoteoverskridelse på 100 EUR for hvert udledt ton CO₂, for hvilket der ikke er returneret en kvote rettidigt. Andre sanktioner for overtrædelser i forbindelse med gennemførelsen af EU ETS fastsættes af det pågældende land i henhold til nationale bestemmelser.

EU ETS har en meget høj overholdelsesgrad: Hvert år dækkes således ca. 99 % af emissionerne rettidigt af det påkrævede antal kvoter. I 2017 returnerede omkring 1 % af de anlæg, der rapporterede om emissioner, ikke kvoter svarende til alle deres emissioner inden fristen den 30. april 2018. Disse anlæg tegnede sig for ca. 0,4 % af EU's emissioner under emissionshandelssystemet. I luftfartssektoren var overholdelsesgraden også meget høj. Luftfartøjsoperatører, som overholder kravene, tegner sig for 98 % af de luftfartsemissioner, der er omfattet af EU ETS.

De kompetente myndigheder fortsætter med at udføre forskellige overholdelseskontroller af de årlige emissionsrapporter. Ifølge artikel 21-rapporterne i 2018 kontrollerer alle deltagerlande de årlige emissionsrapporter for fuldstændighed (100 % af rapportererne undtagen ES 95 %, FR 99 %, SE 3 % og UK 59 %). Rapporterne viser endvidere, at landene i gennemsnit kontrollerer næsten 80 % af rapportererne for overensstemmelse med

overvågningsplanerne (alle lande) og ca. 74 % i forhold til tildelingsdata (alle lande undtagen FI, IT, MT, NO og SE). 24 lande har rapporteret, at de også krydstjekker med andre data.

Baseret på artikel 21-rapporterne i 2018 har kompetente myndigheder i 15 lande udført forsigtige skøn over manglende data for 131 anlæg. Imidlertid blev 79 af disse indberettet af Det Forenede Kongerige for emissioner i årene før 2017, baseret på nyligt opagede historiske fejl. Når dataene fra Det Forenede Kongerige trækkes fra totalerne for 2017, blev der rapporteret forsigtige skøn for 52 anlæg (ca. 0,5 % af anlæggene i alt), sammenholdt med 57 anlæg (0,5 %) i 2016 og 45 (0,4 %) i 2015. Den indberettede mængde af berørte emissioner for 2017 var 2,8 mio. ton CO₂ (sammenlignet med 1,9 mio. ton CO₂ sidste år og 8,3 mio. ton året før), ca. 0,2 % af de samlede emissioner (sammenlignet med 0,1 % og 0,5 % i henholdsvis 2016 og 2015). De hyppigste grunde, der blev angivet for sådanne forsigtige skøn, var, at der ikke forelå nogen emissionsrapport pr. 31. marts, eller at emissionsrapporten ikke var helt i overensstemmelse med MRR/AVR-kravene.

Otte lande indberettede forsigtige skøn over manglende data vedrørende 33 luftfartsoperatører (6,1 % af det samlede antal), der repræsenterede 0,8 % af emissioner fra luftfarten. Dette skal sammenholdes med 18 luftfartøjsoperatører (3,5 %), der blev indberettet af fire lande sidste år.

De kompetente myndigheders kontroller udgør også fortsat et vigtigt supplement til verifikatorens arbejde. For 2017 bekræftede alle lande, at de foretager yderligere kontroller af anlæg. De fleste lande indberettede en lignende tilgang vedrørende luftfartøjsoperatører (alle undtagen CY, EL, IT, LU og RO). De fleste lande (alle undtagen EL, IT, LU, MT og SE) meddelte, at de havde foretaget stikprøvekontrol på anlæg i 2017.

For 2017 indberettede ni lande, at 30 anlæg var blevet pålagt sanktioner for overskridelse af emissioner (BE 1, BG 3, CZ 1, FR 1, IT 8, PL 1, PT 1, RO 6 og UK 8). For luftfarten blev der rapporteret om sanktioner for overskridelse af emissioner til 61 luftfartsoperatører (DE 7, ES 3, FR 1, IT 6, LT 1, NL 1, PL 1, PT 6 og UK 35).

Ni lande bekræftede, at der er pålagt sanktioner (for andet end sanktioner for overskridelse) i 2017-rapporteringsperioden. Der blev ikke rapporteret om fængslinger, men bøder, formelle meddelelser eller endelige skriftlige advarsler for 73 anlæg og 27 luftfartøjsoperatører til en samlet finansiel værdi af 37,8 mio. EUR⁶⁸.

De mest almindelige rapporterede overtrædelser i 2017 var manglende indberetning af kapacitetsændringer (24 tilfælde), manglende forelæggelse af verificerede årlige emissionsrapporter inden for den fastsatte frist (23 tilfælde), drift uden tilladelse (17 tilfælde) og manglende behørigt godkendt overvågningsplan (11 tilfælde).

En femte EU ETS-evalueringsrunde blev igangsat i begyndelsen af 2018. Formålet med evalueringerne er at afdække problemer vedrørende overholdelse af EU ETS i deltagerlandene og støtte dem i at forbedre deres gennemførelse heraf ved at udpege

⁶⁸ Dette beløb omfatter ikke bøder til luftfartssektoren i Portugal, da den samlede bødesum endnu ikke var opgjort på grund af igangværende sanktionsprocesser.

forbedringsmuligheder, bedste praksis og uddannelsesbehov. Den nye evaluering bygger videre på den foregående evaluering i 2014 og undersøgelser af overholdelse udført i EU ETS' MRVA-støtteprojekt i 2015-2016, hvor der blev udarbejdet handlingsplaner for at støtte deltagerlandene i deres overholdelse af kvotehandelssystemet.

En vigtig nyskabelse i den nye evaluering er en godkendelsestest, hvor en repræsentant fra de enkelte landes kompetente myndighed anmodes om at revidere et eksempel på en overvågningsplan, en årlig emissionsrapport og andre rapporter fra et anlæg. Desuden analyseres et sæt MRVA-dokumenter for et bestemt anlæg i hvert land, og der vil blive udarbejdet landespecifikke undersøgelser for at skabe en bedre forståelse af, hvordan EU ETS-tilladelser, tilsyn og håndhævelse samt MRVA-kravene skal anvendes.

10. Konklusioner og fremtidsudsigter

Den vigtigste udvikling i løbet af det seneste år har været vedtagelsen af en ambitiøs reform af EU ETS for den kommende handelsperiode. Reformen betyder, at EU ETS bidrager til at nå EU's klimamål for 2030 og opfylde EU's tilsagn i henhold til Parisaftalen. Den reformerede ETS vil reducere emissionerne med 43 % inden 2030 og samtidig sikre den europæiske industris konkurrenceevne. Desuden vil ordningen hjælpe industrien og energisektoren med at håndtere innovations- og investeringsudfordringerne ved overgangen til en lavemissionsøkonomi. Efter vedtagelsen af den reviderede lovgivning er fokus nu flyttet over på gennemførelse af de nye bestemmelser forud for fase 4. Gennemførelsesarbejdet, især med kulstoflækage og gratis tildelinger, men også med innovationsfonden er i fuld gang (se tillæg 6).

De lovgivningsmæssige ændringer, der er vedtaget i de seneste år, for at løse problemet med overskuddet af kvoter begynder også at bære frugt. Overskuddet af emissionskvoter er, især som følge af "backloading", allerede faldet betydeligt og nåede i 2017 sit laveste niveau siden begyndelsen af fase 3. Dette års anden offentliggørelse af markedsstabilitetsreservens overskudsindikator udløser for første gang en overførsel af kvoter til reserven. Dette vil kombineret med de styrkede foranstaltninger i den reformerede ETS mindske auktionsmængden i de første 8 måneder af 2019 med ca. 40 % sammenlignet med den tilsvarende mængde i 2018. På grund af fordoblingen af det antal kvoter, der skal overføres til reserven for de første fem år, er det generelt forventningen, at overskuddet fortsat vil falde markant i de kommende år. Fremskridt på disse fronter har givet sig udslag i øget tillid blandt markedsdeltagerne, hvilket fremgår af de seneste års styrkede kulstofprissignal.

Der er også gjort store fremskridt inden for luftfarten. For at give nye impulser til den internationale proces med at oprette en global ordning til at mindske emissioner fra luftfarten og lette den fremtidige gennemførelse i EU er det EØS-interne anvendelsesområde for luftfart blevet forlænget indtil 2023. Ambitionsniveauet er også højnet – fra 2021 anvendes den samme lineære reduktionsfaktor som for anlæg på luftfart, og loftet for luftfartskvoter vil således falde med 2,2 % om året.

I fase 3's femte år har EU ETS-ordningens struktur været robust, og den administrative tilrettelæggelse i medlemsstaterne har vist sig at være effektiv. Hertil kommer, at den overordnede grad af gennemsigtighed, investorbeskyttelse og integritet på kvotemarkedet er steget med klassificeringen af emissionskvoter som finansielle instrumenter under de nye finansielle markedsregler. Der er også taget et vigtigt skridt i retning af fortsat at beskytte det europæiske kvotemarked mod momssvig med vedtagelsen af en ændring af momsdirektivet med henblik på også efter 2018 at bevare reglen om omvendt betalingspligt.

Det styrkede ETS understreger også det aktive samarbejde med andre myndigheder og partnere uden for Europa, der er i færd med at udvikle eller gennemføre kulstofmarkeder.

Kommissionen vil fortsat overvåge det europæiske kulstofmarked og udarbejde den næste rapport ved udgangen af 2019.

BILAG

Tillæg 1

Tabel 1: Antal gratis kvoter tildelt til modernisering af elsektoren

Medlemsstat	Antal gratis kvoter, som medlemsstaterne har anmodet om i henhold til artikel 10c				
	2013	2014	2015	2016	2017
BG	11 009 416	9 779 243	8 259 680	6 593 238	3 812 436
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538
CZ	25 285 353	22 383 398	20 623 005	15 831 329	11 681 994
EE	5 135 166	4 401 568	3 667 975	2 934 380	2 055 614
HU	7 047 255 ⁶⁹	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant	Ikke relevant
LT	322 449	297 113	269 475	237 230	200 379
PL	65 992 703	52 920 889	43 594 320	31 621 148	21 752 908
RO	15 748 011	8 591 461	9 210 797	7 189 961	6 222 255
I alt	133 059 430	100 568 867	87 532 554	65 990 706	46 985 124

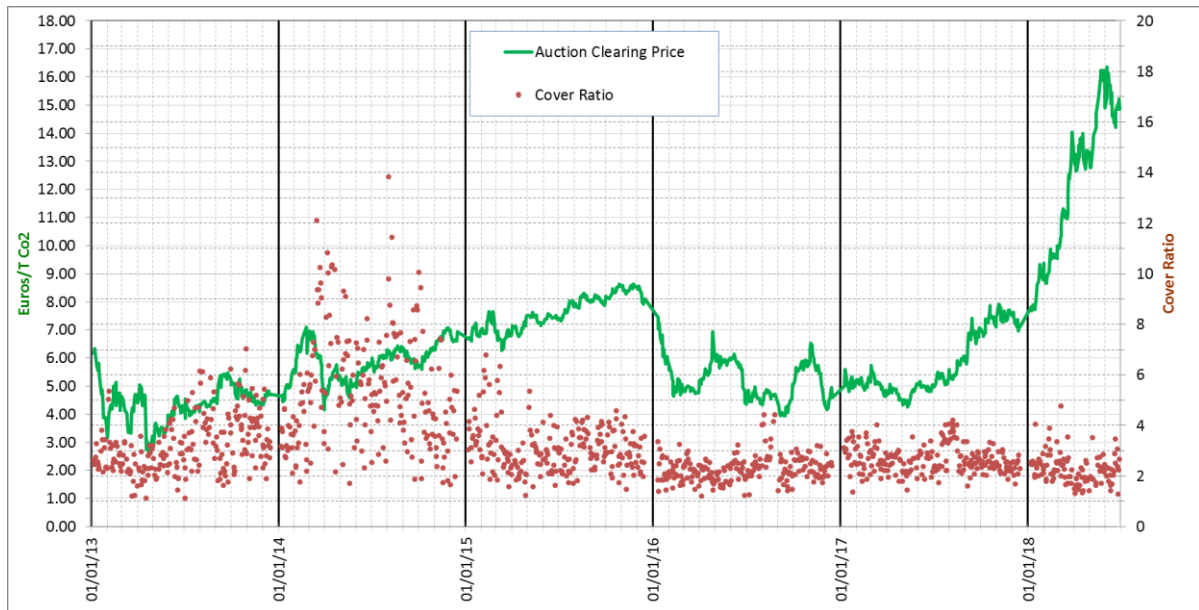
Tabel 2: Maksimalt antal årlige gratis kvoter ved dispensation fra fuld auktionering i energisektoren

Medlemsstat	Maksimalt antal kvoter om året							
	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	I alt
BG	13 542 000	11 607 428	9 672 857	7 738 286	5 803 714	3 869 143	1 934 571	54 167 999
CY	2 519 077	2 195 195	1 907 302	1 583 420	1 259 538	935 657	575 789	10 975 978
CZ	26 916 667	23 071 429	19 226 191	15 380 953	11 535 714	7 690 476	3 845 238	107 666 668
EE	5 288 827	4 533 280	3 777 733	3 022 187	2 266 640	1 511 093	755 547	21 155 307
HU	7 047 255	0	0	0	0	0	0	7 047 255
LT	582 373	536 615	486 698	428 460	361 903	287 027	170 552	2 853 628
PL	77 816 756	72 258 416	66 700 076	60 030 069	52 248 393	43 355 049	32 238 370	404 647 129
RO	17 852 479	15 302 125	12 751 771	10 201 417	7 651 063	5 100 708	2 550 354	71 409 917
I alt	151 565 434	129 504 488	114 522 628	98 384 792	81 126 965	62 749 153	42 070 421	679 923 881

⁶⁹ HU gjorde først brug af undtagelsen i artikel 10c i 2013.

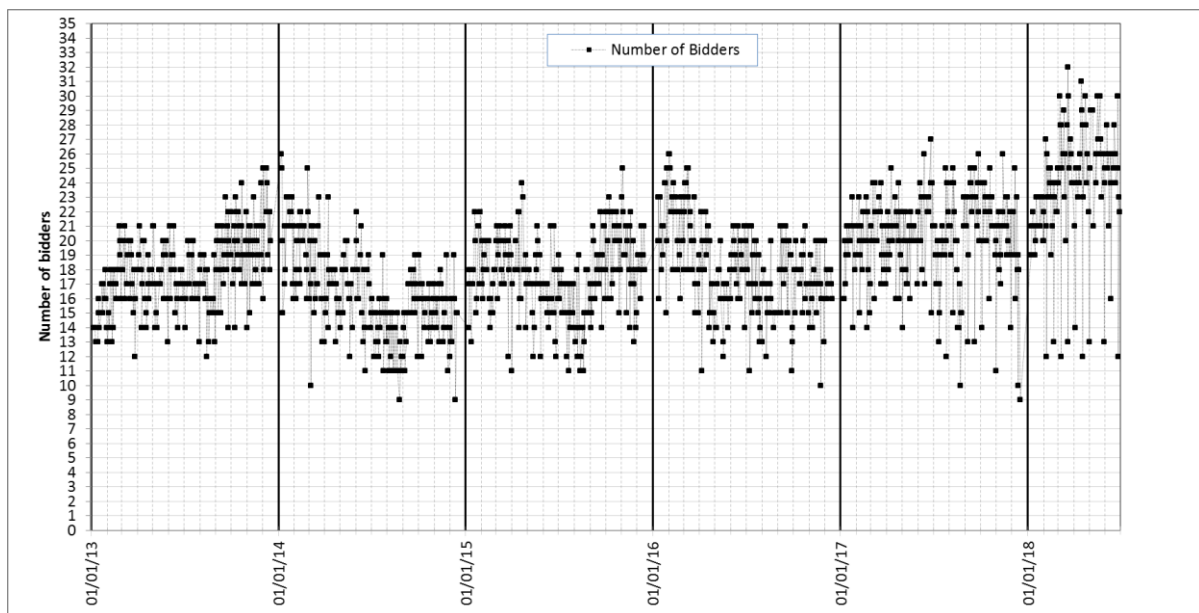
Tillæg 2

Figur 1: Oversigt over auktioner med almindelige kvoter fra 2013 til 30. juni 2018

— Clearingpris på auktion

• Dækning

Tillæg 3

Tabel 1: Oversigt over internationale kreditter ombyttet pr. udgangen af juni 2018

Internationale kreditter ombyttet pr. udgangen af juni 2018	mio. EUR	i procent	Internationale kreditter ombyttet pr. 30. juni 2018	mio. EUR	i procent
CER	243,66	55,91 %	ERU'er	192,07	44,09 %
Kina	181,41	74,45 %	Ukraine	147,69	76,89 %
Indien	15,78	6,48 %	Rusland	32,06	16,69 %
Usbekistan	9,44	3,87 %	Polen	2,82	1,46 %
Brasilien	5,27	2,16 %	Tyskland	1,65	0,85 %
Chile	3,16	1,30 %	Frankrig	1,24	0,64 %
Korea	2,93	1,20 %	Bulgarien	0,50	0,26 %
Mexico	2,86	1,17 %	Andre	6,11	3,21 %
Andre	22,81	9,36 %			
CER'er og ERU'er i alt	435,73	100 %			

Tillæg 4

Tabel 1: Udbuds- og efterspørgselselementer i ETS-ordningen

Element	Udbud eller efterspørgsel ?	Offentliggørelse	Opdatering og usikkerheder
Fase 2-opsparring i alt	Udbud	Rapport om situationen på det europæiske kvotemarked	Ingen opdatering planlagt, da fase 2 er afsluttet. Endelige tal.
Tidlige fase 3-auktioner	Udbud	GD Klimas websted, EEX- og ICE-websteder	Ikke en del af fase 2-opsparring i alt. Endelige tal.
Kvoter for NER300	Udbud	EIB's websted	300 mio. kvoter blev monetariseret i perioden 2012-2014. Endelige tal.
Luftfartsauktioner	Udbud	GD Klimas websted, EEX- og ICE-websteder	Nej – tilpasninger afspejles i mængderne for det efterfølgende år. 2013- og 2014-auktioner fandt sted i 2015.

Fase 3-auktioner	Udbud	GD Klimas websted, EEX- og ICE-websteder	Nej – tallet kan ikke ændres. Imidlertid kan kvoter, der holdes tilbage fra auktioner (f.eks. på grund af forsinkelser i forhold til starten af bortauktioneringen for visse medlemsstater, såsom i EØS-EFTA), bortauktioneres i efterfølgende år.
Gratis tildeling (nationale gennemførelsesforanstaltninger)	Udbud	EUTL, tabeller	Disse tal opdateres i løbet af året. – Medlemsstaten kan foretage forsinkede indgivelser for tidligere år, eller den aktuelle tildeling kan være lavere end den oprindeligt planlagte mængde.
Gratis tildeling (NER)	Udbud	EUTL, tabeller	
Gratis tildeling (luftfart)	Udbud	EUTL, medlemsstaters offentliggørelse af tildelingstabeller	
Gratis tildeling (artikel 10c)	Udbud	EUTL, statustabel	EUTL giver en præcis status for den aktuelle tildeling.
Emissioner (stationære anlæg)	Efterspørgsel	EUTL, overholdelsesoplysninger	Overholdelsesoplysninger, der blev offentliggjort den 1. maj, viser emissioner og returnerede kvoter for anlæg, der overholder kravene (dvs. de anlæg, der rapporterer for alle de pågældende år) ⁷⁰ .
Emissioner (luftfart)	Efterspørgsel		Overholdelse for luftfartsoperatører for både 2013 og 2014 fandt sted i 2015.
Annullerede kvoter	Efterspørgsel		Rapport om situationen på det europæiske kvotemarked

⁷⁰ Overholdelsesoplysninger vedrørende tidligere år kan efterfølgende korrigeres pga. forsinket indgivelse.

Tabel 2: Tidslinje for offentliggørelse af data

Tidsplan	Data	Anvendelsesområde
1. januar – 30. april år x	Opdateringer til gratis tildeling til energisektoren (artikel 10c)	År x-1
1. april år x	Verificerede emissioner Gratis tildeling (artikel 10a, stk. 5 – nationale gennemførelsesforanstaltninger)	År x-1
1. maj år x	Overholdelsesfrist verificerede emissioner og returnerede kvoter	År x-1
Maj/oktober år x	Ombyttede internationale kreditter	
Sidste kvartal år x	Rapport om situationen på det europæiske kulstofmarked	År x-1
Januar/juli år x	Status for reserven for nytilkomne – NER-tabel	
Ikke offentliggjort på EU-niveau	Gratis tildeling til luftfartssektoren offentliggjort på medlemsstatsniveau	

Tillæg 5**Tabel 1: EU-Domstolens præjudicielle afgørelser i perioden juli 2017 til juni 2018, som er relevante for EU ETS' funktion**

Sagsnummer	Berørt lovgivning	Parter	Sagsresumé	Dato	Domstolens konklusion
C-302/17	Direktiv 2003/87/EF	PPC Power a.s. mod skattemyndigheden for visse afgiftspligtige, Slovakiet	Anmodning om præjudiciel afgørelse: Er det i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF at beskatte gratis tildelte emissionskvoter, som ikke er blevet anvendt eller er blevet overført?	12.4.2018	Afgiften er ikke forenelig med EU ETS-direktivet.
C-229/17	Direktiv 2003/87/EF, Afgørelse 2011/278/EU	Evonik Degussa GmbH/DE	Anmodning om præjudiciel afgørelse: Omfatter definitionen af "produktion af hydrogen" som omhandlet i bilag I til afgørelse 2011/278/EU isolering af hydrogen, der allerede findes i en gasblanding?	17.5.2018	Nej, definitionen af "produktion af hydrogen" som omhandlet i bilag I til afgørelse 2011/278/EU omfatter ikke isolering af hydrogen, der allerede findes i en gasblanding.

C-577/16	Direktiv 2003/87/EF, Afgørelse 2011/278/EU	Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH/DE	Anmodning om præjudiciel afgørelse: Omfatter artikel 1 i direktiv 2003/87/EF produktion af polymerer i anlæg med en produktionskapacitet på mere end 100 ton? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende, kan et sådant anlæg modtage gratis tildelinger, også selv om den pågældende medlemsstat ikke har optaget denne aktivitet under anvendelsesområdet for deres nationale gennemførelseslovgivning?	28.02.2018	Et anlæg til produktion af polymerer, navnlig af polycarbonat, som indkøber den varme, der er nødvendig til denne produktion, fra et tredjepartsanlæg, er ikke omfattet af EU's emissionshandelssystem, idet det ikke genererer direkte CO ₂ -emissioner
C-572/16	Direktiv 2003/87/EF, Afgørelse 2011/278/EU	INEOS Köln GmbH/DE	Anmodning om præjudiciel afgørelse: Er det i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU, at Tyskland fastsætter en frist for operatørerne til indgivelse af ansøgninger om tildeling af gratis emissionskvoter til den kompetente nationale myndighed? Kan ansøgningerne berigtiges efter fristens udløb?	22.02.2018	Direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU er ikke til hinder for nationale bestemmelser, som fastsætter en præklusiv frist for indgivelse af en ansøgning om gratis tildeling, hvorefter ansøgeren ikke har mulighed for at berigtige sin ansøgning.
C-80/16	Direktiv 2003/87/EF, afgørelse 2011/278/EU	ArcelorMittal Atlantique et Lorraine/Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie	Gyldigheden af metoden for fastlæggelse af produktbenchmark for varmt metal	26.07.2017	Domstolen bekræftede gyldigheden af Kommissionens metode til fastsættelse af benchmarks for varmt metal og sintret malm (jf. også C-180/15 og C-506/14).
C-5/16	Afgørelse 2015/1814/EU	PL/Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union	PL anfægtede vedtagelsesproceduren og indholdet i afgørelse (EU) 2015/1814 om indførelse af markedsstabilitetsreserven og nedlagde påstand om annullation, idet man gjorde gældende, at den udgør en foranstaltning, der i væsentlig grad berører en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning, som skulle have været vedtaget af Rådet med enstemmighed i medfør af artikel 192, stk. 2, første afsnit, TEUF.	21.06.2018	Domstolen afviste sagsøgers påstand.

C-58/17	Afgørelse 2011/278/EU	INEOS Köln GmbH/DE	Anmodning om præjudiciel afgørelse: Omfatter definitionen af "procesemissionsdelinstallat ion" i artikel 3, litra h), i afgørelse 2011/278/EU kun ufuldstændigt oxideret kulstof i en gasformig tilstand, eller omfatter den også ufuldstændigt oxideret kulstof i flydende tilstand?	18.01. 2018	Domstolen fastslog, at det er muligt at udelukke ufuldstændigt oxideret kulstof i flydende tilstand fra definitionen af procesemissioner.
---------	-----------------------	--------------------	---	-------------	---

Tillæg 6

Tabel 1: Status over gennemførelsen af EU ETS' fase 4

Foranstaltning	Formål	Typen af retsakt	Forventet vedtagelse
Kulstoflækageliste for 2021-2030	Udarbejdelse af den nye kulstoflækageliste for fase 4 af EU ETS baseret på kriterierne for fastlæggelse af sektorer, der er betydeligt eksponeret for risikoen for kulstoflækage	Delegeret retsakt	1. kvartal 2019
Revision af reglerne om gratis tildeling for 2021-2030	Revision af Kommissionens afgørelse 2011/278/EU om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratis tildeling af emissionskvoter med henblik på at tilpasse den til den nye juridiske ramme for fase 4	Delegeret retsakt	december 2018
Tilpasning til gratis tildeling på grund af produktionsændringer	Definition af ordningerne for operationaliseringen af tilpasningen af niveauet for gratis tildelinger til anlæg på grundlag af ændrede produktionsniveauer med mere end 15 % i opadgående eller nedadgående retning i gennemsnit over en periode på to år	Gennemførelsesretsakt	2019
Ajourføring af benchmarkværdierne for gratis tildeling for 2021-2025	Fastsættelse af ajourførte benchmarks for 2021-2025 på grundlag af de data, medlemsstaterne har indsendt for årene 2016 og 2017.	Gennemførelsesretsakt	2020
Oprettelse af innovationsfonden	Fastsættelse af regler om driften af innovationsfonden, herunder udvælgelsesprocedure og kriterier	Delegeret retsakt	2019
Oprettelse af moderniseringsfonden	Fastsættelse af regler for driften af moderniseringsfonden	Gennemførelsesretsakt	2020
Revisionen af forordning (EU) nr. 389/2013 (registerforordningen)	Om krav til EU-register for fase 4 i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af offentlig adgang og fortrolighed	Delegeret retsakt	1. kvartal 2019
Ændring af forordning (EU) nr. 1031/2010	Muliggørelse af bortauktioneringen af de første 50 mio. kvoter til innovationsfonden fra	Delegeret retsakt	oktober 2018

(auktioneringsforordningen)	markedsstabilitetsreserven (MSR) i 2020		
Revision af forordning (EU) nr. 1031/2010 (auktioneringsforordningen)	Revidering af visse aspekter af auktionsprocessen for at gennemføre kravene til fase 4, navnlig for at muliggøre bortauktioneringen af kvoter til innovationsfonden og moderniseringsfonden, samt for at afspejle klassifikationen af EU ETS-kvoter som finansielle instrumenter i henhold til direktiv 2014/65/EU om markeder for finansielle instrumenter (MiFID2).	Delegeret retsakt	2019
Revision af forordning nr. 601/2012 om overvågning og rapportering	Forenkling, forbedring og præcisering af regler om overvågning og indberetning og reduktion af den administrative byrde, baseret på erfaringerne med gennemførelse fra fase 3	Gennemførelsesretsakt	4. kvartal 2018
Revision af forordning nr. 600/2012 om verifikation og akkreditering	Forenkling, forbedring og præcisering af reglerne for akkreditering og verifikation og reduktion af den administrative byrde i videst muligt omfang baseret på erfaringen med gennemførelsen fra fase 3	Gennemførelsesretsakt	4. kvartal 2018

Status			
Planlagt			
Igangværende			
Afsluttet			
EU ETS-retningslinjerne for statsstøtte 2021-2030	Revision af EU ETS-statsstøtteretningslinjerne for fase 4 for at give plads til de nye bestemmelser om øget gennemsigtighed og indberetning, der blev indført ved det reviderede EU ETS-direktiv for ordninger for kompensation for indirekte kulstofomkostninger	Meddelelse fra Kommissionen	2020

Tillæg 7

Tabel 1: Medlemsstaternes bidrag til markedsstabilitetsreserven fra januar til august 2019

Medlemsstat/EØS EFTA-stat	MSR-bidrag ⁷¹ (januar- august 2019)
Østrig	3 956 898
Belgien	6 564 219
Bulgarien	5 528 107
Kroatien	1 076 583
Cypern	621 854
Tjekkiet	10 270 545
Danmark	3 560 260
Estland	1 936 082
Finland	4 753 029
Frankrig	15 563 476
Tyskland	56 922 669
Grækenland	8 455 757
Ungarn	3 410 242
Island	110 959
Irland	2 660 749
Italien	26 868 005
Letland	576 962
Liechtenstein	2 483
Litauen	1 194 802
Luxembourg	311 575
Malta	236 516
Nederlandene	9 526 964
Norge	2 209 564
Polen	26 186 345
Portugal	4 318 892
Rumænien	9 960 187
Slovakiet	3 168 128
Slovenien	1 051 738
Spanien	21 772 019
Sverige	2 304 582
Det Forenede Kongerige	29 651 746
I alt	264 731 936

⁷¹ Meddelelse fra Kommissionen C(2018) 2801 final af 15.5.2018, tilgængelig på https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/reform/docs/c_2018_2801_en.pdf offentliggjort i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/1814 af 6.10.2015 ("MSR").